

خلاصه نتایج هفدهمین کنفرانس اعضاء متعهد کنوانسیون تغییرات آب و هوا و

هفتمین نشست متعهدین پروتکل کیوتو

دوربان، آفریقای جنوبی - ۲۸ نوامبر الی ۱۱ دسامبر ۲۰۱۱

♦ تصمیمات COP

۱- مقدمه:

کنوانسیون تغییر آب و هوا یکی از پرچالش ترین کنوانسیون های زیست محیطی محسوب می شود. در سالهای اخیر، مبحث تغییر آب و هوا از چارچوب زیست محیطی خارج شده و فرآیندهای اقتصادی، اجتماعی، سیاسی را تحت تاثیر قرار داده و حتی در بعضی از حوزه های جغرافیائی ماهیت امنیتی نیز پیدا کرده است. در یک دهه اخیر مذاکرات فرا کیوتو موضوع انرژی و سوختهای فسیلی را در بر گرفته و موجب شده است تا امنیت انرژی و توسعه پایدار نیز به مباحث تغییر آب و هوا اضافه گردد.

یکی از مباحث حساس و چالش برانگیز مذاکرات تغییر آب و هوا، کاهش میزان گازهای گلخانه ای به ویژه از سوی کشورهای صنعتی در قالب توافقات پروتکل کیوتو است. براساس توافقی که اعضاء پروتکل کیوتو بعمل آورده اند، کشورهای صنعتی (یا کشورهای ضمیمه یک پروتکل) متعهد شده اند در طی پنج سال (۲۰۱۲-۲۰۰۸) گازهای گلخانه ای خود را به طور میانگین ۵/۲ درصد به سطح ۱۹۹۰ کاهش دهند. پنج سال توافق شده تحت عنوان تعهدات دور اول در پایان سال ۲۰۱۲ به اتمام می رسد و کشورهای صنعتی بایستی تعهدات دور دوم را از ابتدای سال ۲۰۱۳ بپذیرند. با توجه به تغییر شرایط اقتصادی جهان و پیدایش اقتصادهای نوظهور، توافق بر روی تعهدات دور دوم از چند سال پیش به یکی از مباحث محوری نشست های کنوانسیون تبدیل شده است. به همین دلیل هفدهمین کنفرانس متعهدین تغییر آب و هوا در دوربان آفریقای جنوبی، نظر محافل جهانی را از دو سال پیش به این سو، بخود جلب کرده بود. نشست دوربان با محوریت تصمیم گیری در مورد تعهدات دور دوم از جانب کشورهای صنعتی بعد از پایان سال ۲۰۱۲ (در چارچوب پروتکل کیوتو) از ۷ لغایت ۱۸ آذرماه سال ۱۳۹۰ برگزار گردید و بعد از دو هفته مذاکرات فشرده، کشورهای عضو کنوانسیون موفق شدند در آخرین روزهای کنفرانس، در مورد تعهدات دور دوم به توافق برسند.

هفدهمین اجلاس متعهدین در سال جاری بزرگترین و وسیع ترین نشست بین المللی در زمینه محیط زیست بود و در این اجلاس ۱۲۴۸۰ نفر از کارشناسان و مدیران ارگانهای مختلف از ۱۹۳ کشور دنیا حضور داشتند علاوه بر آن بیش از ده هزار خبرنگار و روزنامه نگار جهت پوشش خبری در محل اجلاس حضور داشته و تعداد زیادی نیز از گروههای عضو تشکل های مردم نهاد در این اجلاس حاضر بودند.

۲- عناوین مباحث مطرح شده در طی نشست های کنفرانس:

- در این کنفرانس به طور موازی ۴ مسیر مذاکراتی انجام شد:
- کنفرانس اعضاء کنوانسیون (COP17) و دو رکن فرعی اجرایی و علمی و فنی
- کنفرانس اعضاء پروتکل کیوتو (MOP7)
- جلسه چهارده کارگروه ویژه همکاریهای دراز مدت تحت کنوانسیون
- جلسه شانزده کارگروه ویژه تعهدات بیشتر تحت پروتکل کیوتو

ویژه نامه COP17/CMP7

۳- گزارش نتایج جلسات کار گروه ویژه همکاریهای بلند مدت ذیل کنوانسیون:

تصمیم گرفته شد LCA یکسال دیگر به کار خود ادامه دهد و طی تصمیمات جلسات ۱۶،۱۷ و COP ۱۸ به توافقاتی در خصوص برنامه عمل بالی برسد.

- دیدگاه مشترک:

- طی توافقات COP مقرر شد در راستای هدف بلند مدت و نهایی کنوانسیون و برنامه عمل بالی، کار این گروه تا تعیین یک هدف جهانی برای کاهش پایدار انتشار گازهای گلخانه ای تا سال ۲۰۵۰ و بررسی آن در جلسه هجدهم کنفرانس اعضاء ادامه یابد و همچنین یک چهارچوب زمانی برای اوج انتشار گازهای گلخانه ای بر پایه بهترین دانش موجود علمی و دسترسی عادلانه به توسعه پایدار برای بررسی در COP18 تعیین نماید که این هدف انتزاعی نباشد.

- اقدام بیشتر در مورد کاهش انتشار گازهای گلخانه ای:

- اقدامات و تعهدات در خور ملی کاهش انتشار گازهای گلخانه ای بوسیله اعضاء کشورهای توسعه یافته:

تصمیم گرفته شد که در سال ۲۰۱۲ فرایند شفاف سازی اهداف کاهش انتشار اندازه گیری شده در تمام فعالیت های اقتصادی با لحاظ فرضیات و شرایط مربوط به اهداف فردی، به ویژه در رابطه با سال پایه، ارزشهای بالقوه گرمایش جهانی، گازهایی که پوشش می دهند، بخشهایی که پوشش می دهند، کاهش انتشار قابل انتظار و نقش کاربردی زمین، تغییر کاربری زمین و جنگل داری و اعتبارات کربن حاصل از مکانیسم های بر پایه بازار به همراه فرضیات و شرایط مربوط به تعهدات نهایی ادامه یابد.

این فرایند باید شامل موارد ذیل باشد:

- ثبت اطلاعات مربوطه توسط کشورهای توسعه یافته با استفاده از یک الگوی مشترک تا ۵ مارچ ۲۰۱۲

- کارگاههای آموزشی در جلسات

- بروز سازی سند FCCC/TP/2011/1

- دستورالعمل های گزارش دوسالانه UNFCCC برای اعضاء کشورهای توسعه یافته:

تصمیم گرفته شد اعضاء کشورهای توسعه یافته از دستورالعمل تهیه گزارش دوسالانه UNFCCC استفاده نموده و تا اول ژانویه ۲۰۱۴ اولین گزارش دوسالانه خود را در دبیرخانه ثبت نمایند و دومین گزارش دوسالانه بعدی آنها دوسال بعد از موعد مقرر یک گزارش ملی کامل ثبت شود.

مقرر شد که اعضاء ضمیمه یک پروتکل کیوتو یک گزارش ملی کامل را هر چهار سال یکبار ثبت نمایند و یادآوری می شود که موعد بعدی از پذیرش این تصمیم از ژانویه ۲۰۱۴ می باشد و این گزارش دو سالانه باید به عنوان پیوست گزارشات ملی یا جداگانه ارائه گردد.

از اعضاء دعوت شد نظرات خود را در مورد تجربیات اولین گزارشات دوسالانه تا ۱ مارچ ۲۰۱۴ ارائه نمایند.

- چگونگی و مراحل ارزیابی بین المللی و بازنگری:

- توافق شد که اولین دور ارزیابی بین المللی و بازنگری باید دوماه بعد از ثبت اولین دور از گزارشات دوسالانه توسط کشورهای توسعه یافته شروع شود.

- تصمیم گرفته شد که بازنگری فهرست های ملی سالانه انتشار گازهای گلخانه ای باید به صورت سالانه ادامه یابد و ارزیابی بین المللی و بازنگری آن دیرتر از سال ۲۰۱۶ نباشد.

ویژه نامه COP17/CMP7

- اقدامات کاهش انتشار درخورد ملی برای کشورهای در حال توسعه:

- موارد تصمیم گیری شده در ارتباط با پاراگرافهای ۴۸ تا ۵۱ توافقنامه کانکون که در مورد اقدامات کاهش انتشارکشور های در حال توسعه می باشد
- تشخیص داده شد که اعضاء کشور های در حال توسعه ای که در حال حاضر برای کاهش انتشار گازهای گلخانه ای در حال همکاری هستند، همکاری خود را مطابق با اصول و مقررات کنوانسیون ادامه خواهند داد و می توانند اقدامات کاهش خود را بسته به کمک مالی، فنی و ظرفیت سازی توسط کشور های توسعه یافته افزایش دهند.
- تصمیم گرفته شد در سال ۲۰۱۲ کارگاههای آموزشی برای درک بیشتر از تنوع اقدامات کاهش، فرضیات اساسی و هر نوع حمایت لازم برای اجرای این اقدامات با لحاظ شرایط ملی متفاوت و قابلیت های مربوطه کشور های در حال توسعه، ادامه یابد.
- از اعضاء دعوت شد اطلاعات در خصوص موارد فوق را تا ۵ مارس ۲۰۱۲ ارسال نمایند.

• به روز رسانی دستورالعمل گزارش دهی دوسالانه برای اعضاء غیر ضمیمه یک کنوانسیون:

- کنفرانس اعضاء دستورالعمل آماده سازی گزارشات دوسالانه اعضاء غیر ضمیمه یک را پذیرفت و تصمیم گرفته شد که اولین سری این گزارشات تا دسامبر ۲۰۱۴ ثبت شود، اعضاء باید درخواستهای خود را برای دریافت حمایت از GEF (صندوق محیط زیست جهانی) به موقع ارسال نمایند و GEF این درخواستها را در حد امکان در سال ۲۰۱۲ حمایت می کند و هزینه کامل آنرا پرداخت می نماید. این گزارشات باید هر دوسال یکبار ثبت شود و بیشتر از چهار سال نباید تهیه آن طول بکشد.
- اهداف این گزارش** کمک به کشور های در حال توسعه برای تهیه این گزارش و تشویق اعضاء این کشور ها برای ارائه گزارش به شیوه ای شفاف، دقیق، جامع و به موقع و همچنین بالا بردن توان آنها در ارائه اطلاعات لازم و تسهیل گزارش دهی بر روی عواقب اقتصادی و اجتماعی اقدامات مقابله ای می باشد.
- نقاط مورد توجه این گزارشات شامل موارد ذیل می باشد:** اطلاعات مربوط به شرایط ملی و هماهنگی های موسساتی مرتبط با گزارشات ملی، تهیه فهرست ملی انتشار گازهای گلخانه ای، اطلاعات مربوط به اقدامات کاهش انتشار گازهای گلخانه ای و تأثیرات آنها، نیاز های مالی، فنی و ظرفیت سازی و حمایت های لازم، اطلاعات مربوط به میزان حمایت دریافت شده برای تهیه این گزارشات و اطلاعات مربوط به گزارش اندازه گیریهای منطقه ای و صحنه گزاری

• سیستم ثبت :

- تصمیم گرفته شد که یک سیستم ثبت برای اقدامات در خور ملی که از حمایت استفاده می کنند برای تسهیل تطبیق کمک های مالی، فن آوری و ظرفیت سازی برای این اقدامات ایجاد شود. مشارکت در ثبت توسط کشور های در حال توسعه داوطلبانه است و اطلاعاتی که باید ثبت شود شامل موارد ذیل می باشد:
- شرح اقدامات کاهش انتشار و نهاد اجرایی ملی، بازه زمانی مورد انتظار برای اجرای عمل کاهش، برآورد هزینه کامل آماده سازی، هزینه کامل برآورد شده و یا هزینه های افزایشی مربوط به اجرای اقدامات کاهش، مقدار و نوع پشتیبانی (مالی، فن آوری و ظرفیت سازی) مورد نیاز برای آماده سازی و / یا پیاده سازی اقدامات کاهش؛ کاهش انتشار برآورد شده؛ شاخص های دیگر پیاده سازی و سایر اطلاعات مربوطه اگر وجود دارد، از جمله، منافع مشترک برای توسعه پایدار محلی.

- اقدام پیشرفته در انطباق:

- در این خصوص یک کمیته انطباق همانگونه که در چارچوب توافقنامه کانکون ارائه شده جهت بهبود اجرای این اقدامات تشکیل گردید و در این اجلاس تصمیم گرفته شد کمیته انطباق باید استفاده از روش های زیر را در اجرای وظایف خود در نظر گیرد :

ویژه نامه COP17/CMP7

کارگاه های آموزشی و جلسات، گروههای کارشناسی، گردآوری، بررسی، سنتز، گزارش تجزیه و تحلیل اطلاعات، دانش، تجربه و اقدامات مفید، کانال هایی برای به اشتراک گذاری اطلاعات، دانش و تخصص، هماهنگی و ارتباط با همه بدنه های مربوطه، برنامه ها، نهادها و شبکه ها، در داخل و خارج از کنوانسیون.

این کمیته باید ۱۶ عضو داشته باشد که این اعضا به شرح ذیل می باشند: ۲ نفر از هر ۵ گروه منطقه ای سازمان ملل، یک عضو از کشور های جزیره ای کوچک، یک عضو از کشور های کمتر توسعه یافته، دو عضو از اعضا ضمیمه یک کنوانسیون و دو عضو از اعضا غیر ضمیمه یک کنوانسیون.

- تأمین مالی:

کمیته دائمی: کار این کمیته تهیه گزارشات و توصیه هایی برای ارائه به کنفرانس اعضا است که در هر جلسه کنفرانس اعضا در همه جنبه های کاری آن باید لحاظ گردد. کنفرانس اعضا تصمیم گرفت که کمیته های دائمی باید کنفرانس اعضا را در اجرای وظایف خود در خصوص ساز و کار مالی کنوانسیون از نظر بهبود انسجام و هماهنگی در تبادل هزینه های تغییر آب و هوا، توجیه مکانیزم مالی، بسیج منابع مالی، اندازه گیری، گزارش و تایید پشتیبانی ارائه شده به کشورهای در حال توسعه کمک کنند از طریق فعالیت هایی از قبیل:

- تشکیل انجمنی برای ارتباط و تبادل مداوم اطلاعات در میان ارکان و نهاد های مرتبط با امور مالی تغییر آب و هوا در جهت ارتقای ارتباط و انسجام؛
- حفظ ارتباط با ارکان فرعی اجرایی و سازمان های موضوعی کنوانسیون
- ارائه پیش نویس به کنفرانس اعضا برای نهادهای عملیاتی مکانیسم مالی کنوانسیون، با نظر به بهبود انسجام و عملی بودن چنین دستورالعملی و با توجه به گزارش های سالانه نهادهای عملیاتی و همچنین اظهار نظر اعضا؛
- ارائه توصیه هایی در مورد چگونگی بهبود انسجام، اثربخشی و بهره وری نهادهای عملیاتی از مکانیسم مالی
- تدارک ارزیابی دوسالانه

- تأمین مالی بلند مدت:

- تأمین مالی سریع تهیه شده توسط کشور های توسعه یافته به عنوان بخشی از تعهدات آنها ۳۰ میلیارد دلار امریکا برای سال ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۲ می باشد.
- کشور های توسعه یافته متعهد به تهیه ۱۰۰ میلیارد دلار در هر سال تا سال ۲۰۲۰ به طور مشترک برای رسیدگی به نیازهای کشورهای در حال توسعه، در زمینه اقدامات کاهش معنی دار و شفافیت در اجرای آن، می باشند.

- انتقال تکنولوژی:

مقدمات برای کاملاً عملیاتی ساختن مکانیسم تکنولوژی در سال ۲۰۱۲:

- بر اینکه هدف از افزایش اقدام در خصوص توسعه و انتقال فن آوری برای حمایت از اقدامات کاهش انتشار و سازگاری برای رسیدن به اجرای کامل کنوانسیون می باشد که در پیگیری این هدف، شناسایی نیازهای فن آوری بر اساس رویکرد یک کشور، شرایط و اولویت های ملی مورد نیاز می باشد، تأکید مجدد گردید.
- تصمیم گرفته شد که مرکز فناوری و شبکه آب و هوا باید فعالیت خود را با دستور کاری که در جهت پاسخگویی به نیازهای کشورهای در حال توسعه و انعطاف پذیر باشد، شروع نماید، که نقش این مرکز تعیین فناوریهای موافق با محیط زیست موجود برای کاهش انتشار و انطباق با تغییر آب و هوا، تسهیل تهیه پیشنهاد پروژه برای استقرار، بهره برداری و تأمین مالی از فن آوری های موجود در خصوص کاهش انتشار و انطباق، تسهیل انطباق و به کارگیری فن آوری های موجود در دسترس

ویژه نامه COP17/CMP7

برای رفع نیازهای محلی، تسهیل پژوهش، توسعه و ارائه فن آوری های جدید سازگار با محیط زیست برای کاهش انتشار و انطباق است، که برای دستیابی به اهداف کلیدی توسعه پایدار، افزایش ظرفیت انسانی و نهادی ملی و منطقه ای برای مدیریت چرخه فن آوری و کمک به تسهیل تامین مالی لازم می باشند.

- تصمیم گرفته شد هزینه های مربوط به مرکز فناوری و شبکه آب و هوا و انتقال خدمات از شبکه، از منابع مختلفی تأمین گردد شامل: مکانیسم مالی کنوانسیون، کانال های دو جانبه، چند جانبه و بخش خصوصی، منابع بشردوستانه و همچنین کمک های مالی از نهاد های میزبان و شرکت کنندگان در شبکه

ظرفیت سازی :

- تصمیم گرفته شد که انجمن دوربان هر عنصر ظرفیت سازی که در گزارش تهیه شده از آخرین جلسه انجمن دوربان توسط نهاد های مربوطه تحت کنوانسیون، موجود می باشد را به عنوان ورودی های خود دربرگیرد.

- از کشور های در حال توسعه دعوت شد پیشرفت ها و اقدامات انجام شده خود در اجرا و بهبود توانایی های زیست محیطی در جهت ساخت ظرفیت ملی این کشور ها برای کاهش انتشار و انطباق را، گزارش نمایند.

- نهاد های مربوطه ذیل کنوانسیون، از جمله گروه کارشناسان مشورتی گزارشات ملی کشور های غیر پیوست یک کنوانسیون، گروه کارشناسان کشورهای کمتر توسعه یافته و تسهیلات محیط زیست جهانی (GEF) به عنوان نهاد عملیاتی مکانیزم های مالی، برای ادامه اقدامات در خصوص ظرفیت سازی، به طور یکپارچه، مناسب و درمحدوده اختیارات خود، ترغیب شدند.

به روز رسانی دستورالعمل گزارش دهی دوسالانه برای اعضاء غیر ضمیمه یک کنوانسیون:

کنفرانس اعضاء دستورالعمل آماده سازی گزارشات دوسالانه اعضاء غیر ضمیمه یک را پذیرفت و تصمیم گرفت اولین سری این گزارشات تا دسامبر ۲۰۱۴ ثبت گردد. اعضاء باید درخواستهای خود را برای دریافت حمایت از GEF (صندوق محیط زیست جهانی) به موقع ارسال نمایند و GEF این درخواستها را تا حد امکان در سال ۲۰۱۲ حمایت می شوند و هزینه کامل آنها پرداخت می شود. این گزارشات باید هر دو سال یکبار ثبت شود و تهیه آن نباید بیشتر از چهار سال طول بکشد.

اهداف این گزارش کمک به کشورهای در حال توسعه برای تهیه این گزارش و تشویق اعضاء این کشورها برای ارائه گزارش به شکلی شفاف، دقیق جامع و به موقع و همچنین بالا بردن توان آنها در ارائه اطلاعات لازم و تسهیل گزارش دهی بر روی عواقب اقتصادی و اجتماعی از اقدامات مقابله ای می باشد.

نقاط مورد توجه این گزارشات شامل: اطلاعات مربوط به شرایط ملی و هماهنگی های موسساتی مرتبط با گزارشات ملی، تهیه فهرست ملی انتشار گازهای گلخانه ای، اطلاعات مربوط به اقدامات کاهش انتشار گازهای گلخانه ای و تأثیرات آنها، نیاز های مالی، فنی و ظرفیت سازی و حمایت های لازم اطلاعات مربوط به میزان حمایت دریافت شده برای تهیه این گزارشات و اطلاعات مربوط به گزارش اندازه گیریهای منطقه ای و صحنه گزاری.

۴- کارگروه ویژه پایگاه دوربان برای تقویت اقدامات:

مقرر شد جهت تشکیل فرایندی در جهت بهبود پروتکل، سایر رژیمهای حقوقی یا نتایج قانونی UNFCCC، گروه کاری ویژه ای تحت عنوان Durban Platform از طریق ارکان فرعی برای تقویت اقدامات تشکیل شود.

علاوه بر این تصمیم گرفته شد گروه کاری ویژه پلت فرم دوربان در خصوص اقدامات پیشرفته، کار خود را به عنوان یک مسئله فوری در نیمه اول سال ۲۰۱۲ شروع کرده و گزارش پیشرفت کار خود را به جلسات آینده COP ارائه نماید. این گروه کار خود را می بایست در اسرع وقت و تا قبل از سال ۲۰۱۵ به منظور تصویب این پروتکل، رژیم حقوقی و نتایج قانونی در جلسه COP21 و اجرا شدن از سال ۲۰۲۰ تکمیل نماید و می بایست کار خود را در نیمه اول سال ۲۰۱۲، در مواردی از جمله کاهش، انطباق، سازگاری، امور مالی، توسعه انتقال تکنولوژی، شفافیت اقدامات، و پشتیبانی و ظرفیت سازی، نقطه نظرات ارسالی اعضا و اطلاعات و تخصص های مربوطه فنی، اجتماعی و اقتصادی شروع نماید.

این فرایند توسط گزارش پنجم ارزیابی IPCC بازنگری و دستاورد ۲۰۱۳-۲۰۱۵ توسط گروههای فرعی به اطلاع می رسد.

ویژه نامه COP17/CMP7

۵- عملیاتی کردن صندوق سبز تغییر آب و هوا

دومین تصمیم چالش برانگیز اجلاس دوربان که از ابتدای اجلاس تا انتها بین کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه محل مناقشه بود، عملیاتی کردن و تامین منابع مالی صندوق بود که برای کشورهای در حال توسعه دارای حائز اهمیت زیادی بود. تصمیم تاسیس این صندوق در اجلاس گذشته در کانکون گرفته شده بود. در اجلاس دور بان می بایست صندوق فعالیت خود را آغاز می کرد. موضوعات مربوط به عملیاتی شدن صندوق وضعیت حقوقی آن، نحوه ارتباط صندوق با کنفرانس متعهدین تغییر آب و هوا، نقش بخش خصوصی در تامین مالی صندوق، استقرار هیات مدیره و دبیرخانه موقت بود. تلاش کشورهای توسعه یافته بر این بود که این صندوق مستقل از کنفرانس متعهدین، با بافت هیات مدیره متفاوت و دارای قدرت اجرائی زیاد باشد که با مخالفت کشورهای در حال توسعه مواجه شد. دول در حال توسعه بر این عقیده بودند که هیات مدیره باید پاسخگو به اعضاء کنوانسیون باشد و صندوق زیر نظر کنوانسیون فعالیت نماید. اگرچه این صندوق تاسیس و عملیاتی شد، اما دولتهای صنعتی از سپردن تعهد در تامین منابع مالی آن طرفه رفتند و بخش خصوصی و بخش عمومی بعنوان دو منبع تامین کننده منابع مالی صندوق تعیین شدند. برای تامین منابع بلند مدت صندوق که برای دول در حال توسعه حائز اهمیت بود، پیش بینی مشخصی صورت نگرفت. کشورهای توسعه یافته بر این نظر بودند که صندوق باید از طرف همه کشورها مورد حمایت قرار گیرد. کشورهای در حال توسعه تقویت مالی صندوق را وظیفه کشورهای توسعه یافته در چارچوب مفاد کنوانسیون میدانند. کشورهای صنعتی در نظر دارند بخشی از صد میلیارد دلاری که در نشست پانزدهم کنفرانس تغییر آب و هوا در کپنهاگ متعهد شده اند را به این صندوق واریز نمایند که آنرا موکول به تحقق شرایطی کرده اند. (به نظر می رسد این شرایط قبول تعهدات کاهش انتشار گازهای گلخانه ای از سوی کشورهای در حال توسعه باشد)

۶- کمیته اجرایی فناوری (تکنولوژی)

طبق تصمیم CP.16/1 مبنی بر ایجاد یک مکانیزم فناوری، این مکانیزم متشکل از یک کمیته اجرایی فناوری و مرکز و شبکه فناوری آب و هوا، با هدف افزایش اقدام در خصوص توسعه و انتقال فن آوری به منظور حمایت اقدامات در خصوص کاهش و انطباق جهت دستیابی به اجرای کامل کنوانسیون تشکیل شد، شش وظیفه کلیدی کمیته اجرایی تکنولوژی:

(الف) تجزیه و تحلیل و سنتز؛

(ب) توصیه های سیاسی؛

(ج) تسهیل و موارد تسریع؛

(د) ارتباط با سایر ترتیبات نهادی؛

(ه) بکارگیری ذینفعان؛

(ج) اشتراک دانش و اطلاعات؛

دبیرخانه بر اهمیت تعامل با طیف وسیعی از ذینفعان در سطح بین المللی، منطقه ای، ملی و زیر ملی، از جمله نهادهای دولتی، جامعه کسب و کار، دانشگاه و سازمان های غیر دولتی در انجام کار خود، و نیاز به ایجاد رابط های نهادی و کانال های ارتباطی در سطوح مختلف اشاره کرد که به کمیته اجرایی تکنولوژی اجازه داشتن طیف وسیع تری از تخصص ها و منابع را می دهد.

نامزدهای اخیر اعضای کمیته اجرایی فناوری بر اساس استثنا و بدون ایجاد سابقه برای سال ۲۰۱۱ مشخص شده و موافقت شد که دوره تصدی اعضای کمیته اجرایی فناوری در حال حاضر در اداره به پایان می رسد بلافاصله قبل از اولین جلسه کمیته اجرایی فناوری در سال ۲۰۱۴ برای آن دسته از اعضای که برای مدت دو سال خدمت کرده و بلافاصله قبل از اولین جلسه کمیته اجرایی فناوری در سال ۲۰۱۵ برای آن دسته از اعضای که برای مدت سه سال خدمت کرده اند، همانطور که توسط کمیته اجرایی فناوری در اولین جلسه توصیه شد؛

این کمیته برنامه کاری خود را برای ۲۰۱۲-۲۰۱۳ در جلسه آینده خود در فوریه به SBSTA و SBI ارائه می نماید.

ویژه نامه COP17/CMP7

در سال گذشته در نشست کانکون (COP16) تصمیم بر آن شد تا کمیته اجرایی فناوری (تکنولوژی) متشکل از ۲۰ کارشناس خبره در سطح عالی در این زمینه (که توسط COP انتخاب می شوند) تشکیل شود. ساختار اعضای این کمیته به شرح زیر تعیین شد:

- ۹ عضو از کشورهای ضمیمه یک کنوانسیون
- ۳ عضو از گروه کشورهای افریقا، آسیا و اقیانوسیه، امریکای لاتین و کارائیب
- یک عضو از کشورهای جزیره ای کوچک، AOSIS
- یک عضو از کشورهای با حداقل توسعه یافتگی، LDC

خوشبختانه با تلاش ها و رایزنی های به عمل آمده و با عنایت به اقدامات موثر انجام شده در کشور در زمینه بهینه سازی مصرف انرژی، توسعه انرژی های تجدید پذیر، کاهش انتشار گارهای گلخانه ای و غیره، ایران و امارات به صورت مشترک به مدت ۳ سال (در دوره های ۱/۵ ساله) به نمایندگی از کشورهای جنوب شرق آسیا در این کمیته حضور می یابند. نماینده ایران از وزارت نیرو انتخاب گردیده که در دور دوم، عهده دار نمایندگی کشورهای جنوب شرق آسیا در این کمیته خواهد بود. این کمیته تحت سازوکار فناوری برای اجرای موثر انتقال فناوری پایه گذاری شده و تحت نظارت COP فعالیت می کند. از جمله اقدامات اصلی این کمیته می توان به موارد زیر اشاره کرد:

- مروری کلی بر نیازهای فناوری و آنالیز مباحث سیاستگزاری و فنی مرتبط با توسعه و انتقال فناوری های کاهش (انتشار) و انطباق با تغییر اقلیم
- پیشنهاد فعالیت هایی که توسعه و انتقال فناوری را در جهت تسریع اقدامات کاهش(انتشار) و انطباق با تغییر اقلیم، سرعت بخشد
- تسریع و تسهیل توسعه و انتقال فناوری های کاهش (انتشار) و انطباق با تغییر اقلیم میان دولت ها، بخش خصوصی، مجامع دانشگاهی و تحقیقاتی و NGOs
- ارائه پیشنهاد برای رفع موانع توسعه و انتقال فناوری برای اقدامات موثر در زمینه کاهش (انتشار) و انطباق با تغییر اقلیم

۷- طرحهای انطباق ملی:

با توجه به تصمیمات COP16 در مکزیک تهیه فرآیند طرحهای سازگاری ملی در دستور کار COP16 قرار گرفت. از جمله اهداف فرآیند طرحهای سازگاری ملی عبارتند از:

- کاهش آسیب پذیری ناشی از اثر تغییرات اقلیمی، تقویت ظرفیتهای و توان کشورهای عضو برای سازگاری
- تسهیل برای تلفیق سازگاری تغییرات آب و هوایی در سیاستها، برنامه ها و فعالیت های موجود در کشورها در بخش های مرتبط و در سطوح ملی و محلی
- توجه به ساکنین بومی و استفاده از دانش سنتی و رعایت حقوق زنان و در نظر گرفتن مصالح ملی و وضعیت اقتصادی-اجتماعی.
- بر اساس تصمیم اتخاذ شده تاکید اصلی تقویت و حمایت از کشورهای کمتر توسعه یافته بوده و از حمایت مالی از طریق صندوق تسهیلات زیست محیطی جهانی GEF صورت می پذیرد.
- کشورهای توسعه یافته نیز متعهدند در زمینه مالی و تکنولوژی کشورهای کمتر توسعه یافته را یاری دهند.
- از سایر کشور های در حال توسعه نیز دعوت شده است تا با استفاده از فرآیند تهیه شده برای کشور های کمتر توسعه یافته نسبت به تهیه طرح سازگاری ملی اقدام نمایند.

در خصوص طرحهای انطباق ملی ماده ۴، پاراگرافهای ۴ و ۹ و سایر بندهای مرتبط با موضوع طرحهای انطباق، همچنین تصمیم 1/CP.16 یادآوری گردید. در این جلسه اذعان گردید که طرحهای انطباق ملی کشورهای در حال توسعه و توسعه یافته را در جهت ارزیابی آسیب پذیری ها، روند ایجاد خطرات ناشی از تغییرات آب و هوایی و اجرای برنامه های سازگاری با تغییرات آب و هوایی کمک نماید. همچنین اعلام شد که بعلت موقعیت پیشرفتهای کشورها، تهدیدات ناشی از تغییرات آب و هوایی، چالش های زیادی را برای

ویژه نامه COP17/CMP7

کشورهای کمتر توسعه یافته تشدید کرده است. بدین ترتیب سرفصل های مهمی که به عنوان نیازمندیها برای تهیه طرحهای انطباق ملی و در قالب وسیعتر شامل طرحهای توسعه پایدار مشخص شده اند به شرح زیر هستند:

الف - تدوین طرحهای انطباق ملی

مقرر شد تا اهداف طرح های انطباق ملی تحت این موارد دنبال شوند:

- کاهش اثرات تغییرات آب و هوایی با ایجاد ظرفیت سازی برای سازگاری و انعطاف در برابر اثرات
  - تسهیل نمودن یکپارچگی در موضوعات انطباق با تغییرات آب و هوایی و در ارتباط با خط مشی های موجود و جدید،
  - برنامه ها و فعالیتهای، استراتژیهای تمامی بخشهای مختلف و در سطوح متفاوت بطور مناسب.
- همچنین مقرر شد تا برنامه های انطباق در سطح ملی ادامه پیدا کند و اجرای این برنامه ها بایستی با توجه به الویت های کشورها انجام گیرد که این الویت ها توسط اهداف طرحهای برنامه ها و سیاستهای توسعه پایدار کشورها تنظیم می گردد.

ب - فرآیندی که کشورهای کمتر توسعه یافته را قادر به تدوین و اجرای طرحهای انطباق ملی می کند

۱- مقرر شد تا طرحهای انطباق ملی توسط کشورها تدوین شود و برنامه های موجود تکمیل گردند همچنین تصمیم گرفته شد تا دستورالعمل های اولیه فرآیند طرح انطباق ملی کشورهای کمتر توسعه یافته طبق آنچه در ضمیمه آورده شده اتخاذ گردد و از اعضاء خواسته شد تا اطلاعات و تجربیات کشورهايشان را همراه با کاربرد دستورالعمل طرح انطباق ملی خود برای کشورهای کمتر توسعه یافته را تا ۱۳ فوریه ۲۰۱۳ به دبیرخانه ارائه دهند و از کشورهای کمتر توسعه یافته نیز خواسته شد تا دستورالعمل و روشهایی که در این تصمیمات آورده شده را با توجه به موقعیت کشورشان بکار ببرند.

۲- در خصوص روشهای طرحهای انطباق ملی برای کشورهای کمتر توسعه یافته، موارد زیر بعنوان حمایت و قادر نمودن این کشورها برای تدوین و اجرای این طرحها مطرح شد:

- دستورالعمل های فنی برای طرحهای انطباق ملی
- کارگاه های آموزشی و جلسات کارشناسی
- دوره های آموزشی
- تغییرات منطقه ای
- تجزیه و تحلیل تجربیات، بهترین نتایج بدست آمده

همچنین از اعضاء درخواست شد تا طبق آنچه در پاراگراف ۱۸ از تصمیم ۱/CP.16 ارائه شده به کار خود در مورد تأمین بودجه، حمایت های فنی و ظرفیت سازی در کشورهای کمتر توسعه یافته ادامه دهند.

۳- در خصوص هماهنگی های تأمین مالی تدوین و اجرای طرحهای انطباق ملی، مقرر شد تا کشورهای توسعه یافته حمایتهای مالی خود را برای تهیه طرحهای انطباق ملی کشورهای کمتر توسعه یافته را در قالب قراردادهای دو جانبه و چندجانبه طبق تصمیم ۱/CP.16 ارائه دهند. همچنین از صندوق تسهیلات محیط زیست جهانی (GEF) درخواست شد تا بررسی کند که چطور می تواند کشورهای کمتر توسعه یافته را برای تهیه طرحهای انطباق ملی کمک نماید. همینطور از ادارات سازمان ملل به خصوص آژانس ها و سایر سازمانهای مرتبط مانند آژانس های دو جانبه و چندجانبه ای در طرحهای انطباق ملی کمک کند و تا ۱۳ فوریه ۲۰۱۲ هم GEF و هم این آژانسها اطلاعات و تجربیاتی که توانسته اند بدین موضوع کمک کنند را ارائه دهند و خواسته شد تا دبیرخانه گزارشی تحلیلی از این تجربیات تهیه نماید تا در جلسه سی ششمین ارکان فرعی مطرح شود.

ج - فراخوان برای کشورهای در حال توسعه که جزو کشورهای کمتر توسعه یافته نیستند جهت بکاربردن روشهای تهیه طرحهای انطباق ملی

مقرر شد تا کشورهای در حال توسعه علاقمند به تهیه طرحهای سازگاری ملی، از دستورالعمل هایی که مربوط به تهیه طرح های انطباق ملی کشورهای کمتر توسعه یافته می باشد را مطابق با موقعیت کشورشان بکار ببرند. همچنین از اجراکنندگان مکانیسم مالی

ویژه نامه COP17/CMP7

کنوانسیون، سازمانهای دوجانبه و چندجانبه، و سایر موسسات مرتبط خواسته شد تا حمایتهای مالی و فنی خود را به کشورهای توسعه یافته جهت تهیه و الویت بندی و اجرای طرحهای انطباق ملی مطابق با تصمیم 1/CP.16 ارائه دهند.

د- گزارش دهی و کنترل و ارزیابی طرحهای انطباق ملی

از کشورهای خواسته شد تا در حین تهیه گزارشات ملی خود، اطلاعات و تجربیاتی که در خصوص اقداماتی که در طی مراحل برنامه های انطباق ملی انجام داده اند یا بدست آورده اند را تهیه کنند.

۸- برنامه کاری نایروبی در خصوص اثرات، آسیب پذیری و انطباق با تغییر آب و هوا

برنامه کاری نایروبی در COP10 با هدف بررسی آسیب پذیری کشورها بر اثر تغییرات اقلیمی و چگونگی سازگاری با پدیده تصویب شده است.

مقرر شد اعضا تا تاریخ ۱۷ سپتامبر ۲۰۱۲ نظرات خود را در خصوص پتانسیلها و ظرفیت ها و حوزه های جدید آتی برنامه کاری نایروبی ارائه نمایند.

همچنین توجه به موضوع منابع آب و تغییرات آب و هوایی و نقش اکوسیستم ها مخصوصاً جنگل در ارتباط با تغییرات آب و هوایی در برنامه کاری نایروبی مطرح شد و دبیرخانه درخواست نمود به منظور همکاری با برنامه کاری نایروبی شریک برنامه و دیگر سازمان های مربوطه، کارگاه های زیر را که در ضمیمه یک گزارش سابستا در جلسه اول سی و چهارمین جلسه خود اطلاع رسانی می شود بر اساس نظرات بعدی اعضا و شامل دانش بومی و سنتی و شیوه های انطباق و ابزارها و رهیافتهای مبتنی بر نقش جنسیت به عنوان مسائل بین بخشی برگزار نمایند:

الف) یک کارگاه آموزشی فنی، قبل از جلسه سی و هفتم SBSTA در خصوص آب و اثرات تغییر آب و هوا و استراتژیهای انطباق؛

ب) یک کارگاه آموزشی فنی در خصوص رویکردهای مبتنی بر اکوسیستم برای انطباق با تغییرات آب و هوایی، قبل از جلسه سی و هشتم سابستا با در نظر گرفتن نقش اکوسیستمها از جمله جنگل، انطباق، آسیب پذیری و اثرات آن در اکوسیستم، اجرا و مزایای رهیافتهای مبتنی بر اکوسیستم برای انطباق، درس های آموخته شده، از جمله از طریق سه کنوانسیون ریو؛ همچنین درخواست دبیرخانه برای آماده سازی تلفیقی از مطالعات موردی در خصوص فرآیندهای برنامه ریزی ملی انطباق، از جمله ابزار و روش های مورد استفاده برای اولویت بندی و اجرای اقدامات، همچنین ایجاد فعالیت های برنامه ریزی انطباق که از گذشته تحت این برنامه کار نایروبی تا به امروز انجام شده است توسط جلسه سی و هفتم SBSTA ارائه شود.

۹- برنامه کاری در خصوص ضرر و زیان :

- کنفرانس اعضا تصمیم گرفت یک برنامه کاری در خصوص روشهای بررسی ضرر و زیان ناشی از اثرات تغییرات آب و هوا در کشورهای در حال توسعه که به ویژه نسبت به اثرات نامطلوب تغییرات آب و هوا آسیب پذیر هستند ایجاد نماید.
- این کنفرانس اعضا را ترغیب نمود از اطلاعات مرتبط گزارش ویژه هیأت بین الدول تغییر آب و هوا (IPCC) در مورد مدیریت خطرات حوادث غیر مترقبه و سوانح برای پیشبرد سازگاری با در نظر گرفتن روشهایی مناسب برای بررسی ضرر و زیان استفاده نمایند.

نتایج جلسه ۳۴ رکن فرعی اجرایی که به موجب آن SBI سندی از اهمیت سه بخش موضوعی وسیع ذیل در اجرای برنامه کاری ضرر و زیان اتخاذ نمود به شرح ذیل می باشد :

- ارزیابی ضرر و زیان ناشی از اثرات نامطلوب تغییر آب و هوا و دانش موجود در این خصوص ، طیف وسیعی از روشهایی برای بررسی این اثرات، شامل اثرات مربوط به حوادث غیر مترقبه آب و هوایی و رویدادهایی با شروع آرام، در نظر گرفتن تجربیات

ویژه نامه COP17/CMP7

در همه سطوح و نقش کنوانسیون در افزایش اجرای راهبردهایی برای بررسی ضرر و زیان و آسیب ناشی از اثرات نامطلوب تغییر آب و هوا

- COP سه محدوده موضوعی در بررسی ضرر و زیان ناشی از تغییر آب و هوا و اثرات نامطلوب همراه آن در کشورهای در حال توسعه ای که به طور خاص در معرض خطر عوارض جانبی این اثرات هستند در نظر گرفت که در هنگام انجام این اقدامات به بالا بردن درک و مهارت اعضاء کمک خواهد کرد.

محدوده موضوعی ۱: ارزیابی خطر ضرر و زیان در ارتباط با اثرات نامطلوب تغییر آب و هوا و دانش موجود در همین زمینه می باشد.

محدوده موضوعی ۲: شامل طیف وسیعی از روشهایی برای مقابله با ضرر و زیان در ارتباط با اثرات نامطلوب تغییر آب و هوا، از جمله اثرات مربوط به حوادث غیر مترقبه آب و هوایی و رویدادهایی با شروع آرام، با توجه به در نظر گرفتن تجربه در تمام سطوح است.

محدوده موضوعی ۳: بررسی نقش کنوانسیون در بالا بردن اجرای روشهای بررسی ضرر و زیان در ارتباط با اثرات تغییرات آب و هوا است.

- از دبیرخانه درخواست نمود قبل از SB سی و هفتم سه نشست کارشناسی در سطح منطقه ای و یکی از کشورهای جزیره ای کوچک برگزار نماید که این نشستها در ارتباط با سایر حوادثی احتمالی منعکس کننده اولویت های منطقه ای و تجارب برای بررسی مسائل مربوط به محدوده موضوعی ۲ است، باشد.

اعضاء و سایر سازمانها و ذینفعان مربوطه جهت اظهار نظر در مورد محدوده موضوعی ۳ تا ۱۷ سپتامبر ۲۰۱۲ با در نظر گرفتن نتایج اجرای برنامه کاری مربوط به ضرر و زیان قبل از آن تاریخ، دیدگاهها و اطلاعات در مورد عناصر احتمالی که باید در این برنامه مطابق با تصمیم 1/CP16 گنجانده شود دعوت شدند.

۱۰- مجمع اقدامات مقابله ای:

این مجمع درخصوص اثرات اجرای اقدامات مقابله ای در سی و چهارمین و سی و پنجمین جلسات ارکان فرعی با هدف توسعه یک برنامه کاری در ذیل ارکان فرعی علمی-فنی و اجرایی تشکیل شد و جهت بررسی این اثرات و همچنین چگونگی عملیاتی کردن برنامه کار، با نظر به تصمیم اتخاذ شده در جلسه هفدهم کنفرانس اعضاء در مورد اقدامات مقابله ای می باشد. کنفرانس اعضاء ایجاد یک برنامه کاری در مورد اثرات اجرای اقدامات مقابله ای ذیل ارکان فرعی با هدف بهبود درک این اثرات را در موضوعات ذیل پذیرفت:

- به اشتراک گذاشتن اطلاعات و تجربیات، از جمله گزارش و توسعه درک از اثرات مثبت و منفی اقدامات مقابله ای
- همکاری در زمینه راهکارهای مقابله ای
- ارزیابی و تجزیه و تحلیل از اثرات
- تبادل تجربه و بحث در مورد فرصت ها برای تنوع و تحول اقتصادی
- مدلسازی اقتصادی و روندهای اجتماعی و اقتصادی
- جنبه های مربوط به اجرای تصمیمات 1/CP10, 1/CP13, 1/CP19 و بند ۲ پارگراف ۳ و بند ۳ پارگراف ۱۴ پروتکل کیوتو
- انتقال سریع نیروی کار و ایجاد کار و شغل با کیفیت مناسب و معقول
- آموزش جمعی و انفرادی در خصوص انتقال به جامعه با انتشار کم گازهای گلخانه ای

ویژه نامه COP17/CMP7

۱۱- نتایج اقتصادی و اجتماعی اجرای اقدامات جبرانی

از جمله مسائل بسیار مهم برای کشورهای عضو اوپک مسئله آثار اقتصادی و اجتماعی اقدامات جبرانی میباشد که بنابر ماده چهار، بند ۸ و ۱۰ کنوانسیون تغییر آب و هوا، کشورهای هم‌چون کشورهای عضو اوپک که اقتصاد آنها وابسته به تولید و صادرات نفت می‌باشند باید جبران خسارت شوند. در اجلاس کانکون مکزیک (COP16) کشورهای عضو در پاراگراف ۹۳ بصراحت تشکیل یک مجمع (Forum) برای بررسی و ارزیابی اثرات اجرای اقدامات جبرانی با هدف ایجاد برنامه کار (Work program me) زیر نظر رکن اجرائی (SBI) و رکن علمی (SBSTA) را به تصویب رساندند.

در جلسات متعددی که در گروه اقدامات جبرانی تشکیل گردید مباحث بسیار زیادی مطرح گردید و کشورهای شرکت کننده در آن گروه به ابراز عقاید و نظرات خود درباره تشکیل مجمع دائمی اقدامات جبرانی پرداختند. در هفته اول اجلاس هر روز صبح و بعدازظهر جلسات ادامه داشت و در روز اول دسامبر ۲۰۱۱ کارگاه آموزشی (Work Shops) درباره تشکیل مجمع دائمی اقدامات جبرانی برپا گردید که در آن اتحادیه اروپا، آمریکا، سازمان اوپک، ونزوئلا، گروه ۷۷ و عربستان سعودی به ارائه نظرات خود پرداختند که جامع ترین بحث ها از طرف عربستان سعودی و سازمان اوپک مطرح گردید.

بعد از مذاکرات طولانی درباره اقدامات جبرانی، کاپ ۱۷ تصمیمات کاپ ۱۳ و ۱۶ را یادآوری نمود و ضمن تأیید مجدد اهمیت نتایج اقتصادی و اجتماعی اقدامات جبرانی بویژه در ماده ۲، ۳ و ۴ کنوانسیون آب و هوا، اعلام کرد لازم است برای رسیدن به نتایج اقتصادی و اجتماعی اقدامات جبرانی به موضوعاتی از جمله تامین منابع مالی، بیمه و انتقال تکنولوژی که برای کشورهای در حال توسعه حائز اهمیت می باشد توجه خاص صورت گیرد.

کاپ ۱۷ مورد تصدیق قرار داد که اقدامات جبرانی ممکن است برای تمام کشورهای در حال توسعه دارای اثرات منفی اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی باشد، لذا باید سیاستها و اقدامات مربوط به تغییرات آب و هوا حامی توسعه اقتصادی و اجتماعی کشورهای در حال توسعه باشد. از طرف دیگر کشورهای توسعه یافته باید بنابر ماده ۳ کنوانسیون آب و هوا تلاش خود را در جهت کاهش اثرات منفی اقتصادی و اجتماعی اقدامات جبرانی بر کشورهای در حال توسعه، افزایش دهند و با حمایت های مالی، انتقال تکنولوژی و ظرفیت سازی اثرات منفی اقتصادی و اجتماعی بر کشورهای در حال توسعه را جبران نمایند.

مورد تأیید قرار گرفت که توسعه اجتماعی و اقتصادی و ریشه کنی فقر، اولین و مهمترین اولویت کشورهای در حال توسعه می باشد. از طرف دیگر کشورهای توسعه یافته باید در جهت متنوع سازی اقتصاد کشورهای در حال توسعه بمنظور توسعه پایدار بویژه برای کشورهایی که در ماده ۴ بند ۸ و ۹ کنوانسیون آب و هوا اشاره شده است، تلاش نمایند. تمام گروه ها باید توجه کامل به نتایج منفی اجرای اقدامات جبرانی و کاهش اثرات منفی آن بر گروه های آسیب پذیر بویژه زنان و کودکان داشته باشند.

برای محقق شدن تشکیل مجمع (Forum) جلسات متعددی برگزار گردید که سرانجام COP در روز ۱۰ دسامبر اعلام کرد گروه‌ها برای ایجاد یک درک بهتر از اثرات مثبت و منفی اقدامات جبرانی باید اینگونه مباحث را ادامه داده و به دنبال دستیابی به راهی باشند که جنبه‌های مثبت آن حداکثر و جنبه‌های منفی آن حداقل باشد، لذا مهمترین مطالب ارائه شده توسط COP شرح زیر می باشد:

۱- برپائی برنامه کار (Work programme) تاثیر اجرای اقدامات جبرانی زیر نظر SBI, SBSTA

۲- عملیاتی کردن برنامه کار و تاثیرات اجرائی اقدامات جبرانی از طریق تامین منابع مالی، برگزاری کارگاه‌های آموزشی و جلسات، دریافت مقالات از طرف کارشناسان، شرکت کنندگان و سازمانهای مربوط و تهیه گزارش جهت ارائه به COP.

۳- تشکیل مجمع (Forum) تاثیرات اجرای اقدامات جبرانی زیر نظر SBI و SBSTA جهت اجرائی کردن برنامه کار و تهیه چارچوب در جهت مشارکت و تعامل در اطلاعات، تجربه‌ها و اتخاذ بهترین شیوه‌ها و دیدگاه‌ها و برگزاری دو جلسه در سال که اولین جلسه آن در سی‌وششمین جلسه SBI برگزار گردد.

۴- مجمع باید زیر نظر مشترک SBI و SBSTA و مطابق با روش‌های قابل اجرای فعالیت نماید.

تصمیمات CMP

۱- کاربری اراضی، تغییر کاربری اراضی و جنگلداری تحت پروتکل کیوتو موسوم به LULUCF

با توجه به تصمیم تمدید پروتکل کیوتو برای ۵ سال دیگر لذا موضوعات مربوط به Lulucf که تعهد کشور های صنعتی را دربر می گیرد نیز ادامه پیدا می کند. در COP17 اعداد تراز مرجع انتشار Reference level ناشی از تخریب جنگل در کشور های صنعتی تعیین شد. ضمناً بازنگری اساسی Lulucf تا دو سال آینده در دستور کار قرار گرفته است.

- از آنجایی که جنگل ها جزو سیستمهای مرتبط با زندگی بشر هستند و تاثیرات چند گانه ای دارند مقرر گردید که تصمیمات اخذ شده گذشته اعضا، کنوانسیون مورد بازنگری و اصلاح قرار گیرد.
- تصمیم بر این گرفته شد که به منظور محاسبه دقیق تر میزان انتشار گاز های گلخانه ای ناشی از تغییر کاربری زمین و بخش جنگل در پروژه های مکانیسم توسعه پاک کارگروهی توسط اعضا تشکیل گردد.
- از مجمع بین الدول تغییرات آب و هوا درخواست گردید که به منظور تخمین و محاسبه میزان انتشار گاز های گلخانه ای ناشی از جنگل و تغییر کاربری زمین، متودولوژی های مورد استفاده در این بخشها را مورد بازبینی قرار دهد.
- پروژه های مکانیسم توسعه پاک در بخش جنگلداری و احیا جنگل همچنان در دوره دوم تعهدات قابل انجام می باشد. البته تصمیمات آتی اعضا در چگونگی تغییر درانجام این نوع پروژه ها موثر است.
- در دوره دوم تعهدات حداقل فضای مورد قبول برای اجرای پروژه های مکانیسم توسعه پاک در بخش جنگل بین ۰/۰۵ تا یک هکتار و حداقل ارتفاع درختان می بایست بین ۲ تا ۵ متر باشد.
- در دوره دوم تعهدات پروژه های مرتبط با مدیریت جنگلداری می بایست دقیقاً بر اساس اطلاعات تخصصی کشور میزبان و منطبق با گزارش ملی کشور مورد نظر باشد.
- فضاهای جنگلی جدید مورد استفاده در پروژه های مکانیسم توسعه پاک که قبل از سال ۱۹۸۹ توسط انسان و یا به طور طبیعی ایجاد شده باشند برای اجرای پروژه های جدید قابل استفاده نمی باشند.
- به منظور اجرای پروژه های مکانیسم توسعه پاک در بخش احیا و یا تغییر کاربری تالاب ها، حداقل زمین مورد استفاده برای اجرای پروژه می بایست از یک هکتار کمتر نباشد.

- بخش کشاورزی و تغییرات آب و هوایی

تدوین چهارچوبی در خصوص موضوعات کشاورزی و تغییرات آب و هوایی برای اولین بار در دستور کار کمیته علمی- فنی کنوانسیون قرار گرفته است. لذا اعضا باید تا ۱۵ اسفند ۹۰ باید نظرات و دیدگاههای خود را به دبیرخانه ارسال نمایند. در COP18 در کشور قطر در خصوص این موضوع تصمیم گیری خواهد شد.

۲- تجارت نشر و مکانیسمهایی بر مبنای بازار

- بر این اساس مقرر گردید که کشور های ضمیمه یک کنوانسیون به منظور انجام تعهدات کاهش انتشار و اجرای تعهدات از ظرفیت های داخلی خود بیشتر استفاده کنند.
- مقرر گردید که به منظور حمایت از تاثیرات مثبت تجارت کربن نقش موثر گزارشات و کتاب های راهنمای مربوطه در دوره تعهدات بیشتر مورد توجه قرار گیرد.
- در جلسه سی و ششم اعضا همچنین درخواست گردید که مورد فوق را در دوره جدید تعهدات عملیاتی کنند.

ویژه نامه COP17/CMP7

۲- گازهای گلخانه ای، گروه های منابع انتشارات، اندازه گیری معادل دی اکسیدکربن انتشار گازهای گلخانه ای توسط

منابع انتشار و اندازه گیری میزان جذب انتشارات توسط چاهکها و سایر موارد روش شناختی

در این بخش بندهای ۳، پاراگراف ۹ و ماده های ۵، ۷، ۸، ۲۰ و ۲۱ پروتکل کیوتو همچنین تصمیمات 1/CMP.1، 1/CMP.6 و 1/CMP.5 یادآوری شدند. سرفصل های مهم این بخش و تصمیماتی که در این خصوص گرفته شد به شرح زیر می باشد و پیشنهادهایی که توسط اعضاء بعنوان کلیات پیش نویس تصمیمات گرفته شده می باشد شامل ضمیمه ای است که به گروه کاری ویژه بعنوان تعهدات آتی کشورهای عضو ضمیمه یک تحت پروتکل کیوتو در دهمین جلسات شان گزارش شد.

الف- گازهای گلخانه ای

تصمیم گرفته شد تا در طی دوره دوم تعهدات پروتکل کیوتو، میزان انتشارات واقعی انواع هیدروفلوروکربن ها و پرفلوروکربن ها که در چهارمین گزارش ارزیابی IPCC لیست شده است و سولفور هگزا فلوراید و نیتروژن تری فلوراید بایستی اندازه گیری شوند و بطوریکه اطلاعات و روش های محاسبات بکار برده شده توسط کشورها گزارش گردد و همچنین در لیست گازهای گلخانه ای تعهدات کاهش انتشارات کشورهای توسعه یافته در دور دوم تعهدات آورده خواهد شد.

همچنین مقرر شد تا مشخص گردد که گازهای گلخانه ای دیگری با پتانسیل گرمایش جهانی (GWP) بالا که در چهارمین گزارش ارزیابی IPCC لیست شده است، اینکه آیا هنوز به میزان قابل توجهی تولید می شوند یا خیر و اینکه آیا بایستی تحت کنترل قرار گیرند و ضرورت دارد که بعنوان قسمتی از تعهدات کاهش قرار گیرند.

مقرر شد تا تصمیم گیری شود که آیا گازهای گلخانه ای دیگری به لیست ضمیمه A پروتکل کیوتو اضافه شود یا خیر، اهم موارد دیگر در این ارتباط عبارتند از:

- سهم موجودی انتشار فعلی و برآورد سهم موجودی انتشار آتی نسبت به گرمایش جهانی ناشی از منابع انتشارات به فرم معادل دی اکسیدکربن گزارش شود.
- اقدامات عملی درباره اطلاعات موجود یا اعتبار متدولوژیهای موافقت شده و منابع اضافی نیازمند به جمع آوری اطلاعات و بهبود متدولوژیهای مشترک دارند
- پتانسیل یا شناسایی اولیه روند جایگزینی گازهای گلخانه ای که قبلا در لیست ضمیمه A پروتکل کیوتو قرار داشته اند.

ب- محاسبات متداول

تصمیم گیری شد تا در دومین دوره تعهدات پروتکل کیوتو، پتانسیل گرمایش جهانی که توسط کشورها برای اندازه گیری معادل دی اکسیدکربن انتشارات توسط منابع و چاهکهای جذب گازهای گلخانه ای استفاده شده و در لیست ضمیمه A پروتکل کیوتو آورده شده، بایستی در لیست تحت عنوان "پتانسیل گرمایش جهانی برای افق مدنظر" در جدول 2.14 از گزارش Errata که به همکاری گروه کاری یک و چهارمین گزارش ارزیابی IPCC و تحت عنوان اثرات ناشی از گازهای گلخانه ای ۱۰۰ ساله می باشد، قرار داده شود. از ارکان فرعی علمی و تکنولوژیکی درخواست شد تا دبیرخانه درباره موضوع منابع قابل دسترس، یک کارگاه آموزشی در خصوص محاسبات متداول در نیمه اول سال ۲۰۱۲ برگزار کند.

ج- کاربرد دستورالعمل های IPCC ۲۰۰۶ برای محاسبه موجودی انتشار گازهای گلخانه ای

- اذعان گردید که ارکان کمیته فرعی علمی- تکنولوژیکی در سی امین جلسه خود با اجرای برنامه کاری سال ۲۰۱۰ که مربوط به بازنگری و اصلاح " دستورالعمل های تهیه گزارشات ملی برای کشورهای عضو ضمیمه یک به دبیرخانه کنوانسیون " موافقت کردند.
- مقرر شد که با شروع دومین دوره از تعهدات پروتکل کیوتو، متدولوژیهای اندازه گیری انتشارات گازهای گلخانه ای ناشی از منابع و میزان جذب گازهای گلخانه ای توسط چاهکها، توسط پروتکل مونترال که آن هم به گازهای گلخانه ای مربوط است،

ویژه نامه COP17/CMP7

کنترل نگردد و گروه های منابع و بخشهای لیست شده در ضمیمه A پروتکل کیوتو با دستورالعمل های ۲۰۰۶ IPCC که در مورد موجودی انتشار گازهای گلخانه ای ملی می باشد، همسو و یکپارچه گردد.

- همچنین تصمیم گیری شد که جهت محاسبه و اندازه گیری میزان انتشارات گازهای گلخانه ای ناشی از منابع و میزان جذب گازهای گلخانه ای توسط چاهکها که طبق بند ۳، پاراگراف ۳ و ۴ پروتکل کیوتو که اعضاء کنوانسیون در جلسات متعددی پروتکل کیوتو ابلاغ کرده بودند، عمل شود و بایستی در مورد متدولوژیهای اضافی (تکمیلی) که در پاراگراف ۸ و ۹ تصمیم - /CMP.7 در دهمین جلسه اخیر مشخص شد، موافقت گردد و همینطور سایر موارد مرتبط از جمله بخش ۴ دستورالعمل اقدامات عملی IPCC که در مورد کاربری زمین، تغییرات کاربری زمین و جنگلها می باشد بایستی مورد موافقت قرار گیرد.

۴- گزارش مربوط به بودجه انطباق

- از همکاری های مالی کشور های ژاپن ، نروژ ، اسپانیا ، سوئیس ، پاناما ، سنگال ، برنامه عمران ملل متحد و برنامه زیست محیطی ملل متحد به منظور برگزاری کارگاه های آموزشی ملی در زمینه مکانیسم توسعه پاک قدردانی شد.
- مقرر گردید که کشور های ضمیمه یک کنوانسیون به منظور انطباق با تغییرات آب و هوایی و همچنین توسعه پروژه های CDM در کشور های کمتر توسعه یافته بودجه ای در نظر بگیرند.
- برای انطباق با تغییرات آب و هوایی ۷۰ میلیون دلار بودجه در نظر گرفته شود.
- مقرر گردید که به منظور توسعه بودجه انطباق بانک جهانی ساختار های داخلی خود را اصلاح و توسعه دهد.
- تصمیم گرفته شد که به منظور دستیابی به شرایط بهتر برای بودجه انطباق سیاستها و کتابهای راهنما مرتبط با این بخش اصلاح گردند.
- نسخه تصحیح شده سیاستهای عملیاتی و منابع در دسترس مرتبط با بودجه انطباق مورد تایید قرار گرفت
- مقرر گردید که به منظور کمک به آشنایی و اجرای ملی پروژه ها، دو کارگاه آموزشی دیگر در منطقه آسیا و اقیانوسیه در نیمه اول سال ۲۰۱۲ برگزار گردد.

- بررسی بودجه انطباق

- از مسولین بودجه انطباق درخواست گردید که تا پس از برگزاری اولین جلسه آنها در ماه مارس ۲۰۱۲ برای این قسمت دبیرخانه ای در نظر بگیرند.
- مقرر گردید که قوانین داخلی مربوط به بودجه انطباق در سی و ششمین جلسه آن مورد بررسی و بازنگری قرار گیرند.

۵- استانداردهای ضروری تحت مکانیسم توسعه پاک

با عنایت به توافق بر روی ادامه کار پروتکل کیوتو در دور دوم تعهدات، خوشبختانه امکان بهره برداری از ظرفیت ها و امکانات سازوکار توسعه پاک برای کشورهای در حال توسعه فراهم شده است. که با توجه به ظرفیت های شناسایی شده در کشور، در یک عزم ملی و همکاری همه جانبه تمامی دستگاه های اجرایی و مرجع ملی سازوکار توسعه پاک (مستقر در سازمان محیط زیست) ایران به خوبی می تواند در آینده در این بازار فعالیت نماید.

که به اختصار در این نشست در مورد ترتیبات سازمانی اعتراض به تصمیمات هیات اجرایی سازوکار توسعه پاک، اهمیت استاندارد و استانداردسازی در سازوکار توسعه پاک، چگونگی و مراحل کار جمع آوری و ذخیره سازی دی اکسید کربن (CCS) در ساختارهای زمین شناسی تحت فعالیت های سازوکار توسعه پاک و دستورالعمل و راهنمایی های بیشتر مرتبط با مباحث سازوکار توسعه پاک در جلسات مذاکراتی، مورد بحث و توافق قرار گرفتند.

بر اساس تصمیمات گرفته شده توسط اعضاء کنوانسیون مقرر گردید که موارد ضروری زیر در پروژه های مکانیسم توسعه پاک انجام شود:

- ارزیابی دقیق زمان صدور گواهی کربن توسط نهاد اجرایی سازمان ملل

ویژه نامه COP17/CMP7

- مقرر گردید که ۰/۵ درصد میزان کل انتشار پروژه ها در دوره مورد نظر آنها حداقل می بایست معادل ۵۰۰۰۰۰ تن دی اکسید کربن و یا معادل آن باشد.
- همچنین مقرر گردید که یک درصد میزان کل کاهش انتشار ناشی از اجرای پروژه در دوره انجام پروژه مورد نظر می بایست بین ۳۰۰۰۰۰ تا ۵۰۰۰۰۰ تن گاز دی اکسید کربن و یا معادل آن باشد .
- ارزیابی درخواستهای صدور گواهی کاهش انتشار توسط نهاد اجرایی سازمان ملل و حمایت از ساختار های آن در پروژه های مکانیسم توسعه پاک مورد توجه قرار گرفت.

۶- راهنمایی های آتی در ارتباط با مکانیسم توسعه پاک

تصمیمات اخذ شده توسط اعضا در این بخش به قرار زیر است:

- از نهاد اجرایی سازمان ملل درخواست گردید که همچون گذشته فعالیتهای خود را در بخش مکانیسم توسعه پاک و برنامه فعالیت ها PoA بر اساس معیار های توسعه پایدار انجام دهد .
- از نهاد اجرایی سازمان ملل درخواست گردید که قوانین و استاندارد های مربوط به پروژه های برنامه فعالیت ها PoA را اصلاح و ساده سازی کند.
- از نهاد اجرایی درخواست شد که گزارش های تکنیکی مورد استفاده در فرآیند های تصمیم گیری این نهاد را در اختیار عموم قرار دهد.
- از نهاد اجرایی سازمان ملل درخواست شد که کتابچه های راهنما مورد استفاده در پروژه هایی که برای بار اول انجام می شوند را به منظور بررسی انجام اینگونه پروژه ها در قبل از زمان مورد نظر آنها مورد بازبینی قرار دهد.
- از نهاد اجرایی سازمان ملل درخواست گردید که به منظور توسعه و ساده سازی متودولوژی های پایه و پایش با مرجع صلاحیتدار ملی کشور میزبان مذاکراتی داشته باشد.
- از نهاد اجرایی سازمان ملل درخواست شد که به منظور استفاده بیشتر کشور های کمتر توسعه یافته نظیر کشور های آفریقایی و جزایر و ایالت های کوچک کتابچه های راهنما برای متودولوژی های پایه و پایش تهیه کند.
- به منظور ثبت سریع پروژه های مکانیسم توسعه پاک، بهینه کردن زمان انجام پروژه ها در چرخه آنها و صدور گواهی کاهش انتشار مقرر گردید که زمان انتظار برای شرکت کنندگان پروژه کاهش یابد.
- مقرر گردید که به منظور استفاده بهتر شرکت کنندگان پروژه از زمان ، مدت زمان بررسی پروژه ها توسط نهاد اجرایی سازمان ملل برای بررسی ثبت، صدور گواهی کربن و دیگر موارد هر کدام از ۱۵ روز کاری بیشتر نشود.
- تصمیم بر این گرفته شد که به منظور کمک به مراجع صلاحیتدار ملی در کشور های کمتر توسعه یافته از ظرفیت سازی و آموزشهای تکنیکی استفاده گردد.
- استفاده از ظرفیت مکانیسم توسعه پاک CDM برای احیاء جنگلها
- با توجه به تمديد پروتکل کیوتو استفاده از ظرفیتهای CDM برای احیا جنگلها کماکان معتبر است
- ضمناً پیشنهاد شد از ظرفیت CDM برای احیاء جنگلهای تحلیل رفته و فرسوده Forest In Exhaustion نیز استفاده شود که به علت ابهام در تعریف این گونه جنگلها جهت بررسی بیشتر به آینده موکول شد.
- بر این اساس مقرر گردید که کشور های ضمیمه یک کنوانسیون به منظور انجام تعهدات کاهش انتشار و اجرای تعهدات از ظرفیت های داخلی خود بیشتر استفاده کنند.
- مقرر گردید که به منظور حمایت از تاثیرات مثبت تجارت کربن نقش موثر گزارشات و کتاب های راهنمای مربوطه در دوره تعهدات بیشتر مورد توجه قرار گیرد.
- در جلسه سی و ششم اعضا همچنین درخواست گردید که مورد فوق را در دوره جدید تعهدات عملیاتی کنند.

ویژه نامه COP17/CMP7

۷- مکانیسم جدید بازار

در آخرین جلسه این موضوع بحث های اصلی صورت گرفته بر سر سازوکار جدید بازار که عمدتاً بر بازار کربن متمرکز خواهد بود و لازم است که در نشست دوربان این بازار معرفی شده و از این پس اقدامات در قالب این بازار به انجام برسد. بسیاری از کشورهای پیشرفته و چین کاملاً با ایجاد این بازار موافق بودند. تعدادی از کشورهای منجمله برزیل با این که در نشست دوربان، چارچوب ها و ساختار این بازار تعیین و تبیین شده و لازم الاجرا شود کاملاً مخالفت کرده و تقاضا نمودند که این مبحث بسیار مهم در نشست های آتی مورد بحث و مذاکره دقیق قرار گیرد.

۸- گزارش صندوق تسهیلات محیط زیست جهانی به کنفرانس اعضاء و دستورالعمل اضافی تسهیلات جهانی محیط

زیست:

صندوق محیط زیست جهانی برای ادامه پیگیری اصلاحات به منظور تسهیل اجرای موفقیت آمیز چرخه پنجم ترغیب گردید. تصمیم گرفته شد که کارگاههای آموزشی برای درک بیشتر از تنوع اقدامات کاهش، فرضیات اساسی و هر حمایت لازم برای اجرای این اقدامات با اشاره به شرایط ملی مختلف و قابلیت های مربوطه کشورهای در حال توسعه در سال ۲۰۱۲ ادامه یابد. از اعضاء دعوت شد اطلاعات خود را در خصوص موارد فوق تا ۵ مارس ۲۰۱۲ به دبیرخانه ارسال نمایند.

۹- کاهش تخریب جنگل و تقویت ذخایر کربن در کشورهای در حال توسعه، موسوم به REDD+

بر اساس تصمیمات اتخاذ شده در نشست کانکون COP16 در خصوص وضعیت جنگل در کشورهای در حال توسعه مکانیسم REDD+ تعریف شد که تعهداتی را مشروط به تامین منابع مالی و تکنولوژی برای کشورهای در حال توسعه توسعه پیش بینی شده است در پاراگراف ۷۰ توافقنامه کانکون آمده است:

- ترغیب کشورهای در حال توسعه برای همکاری در اقدامات کاهش انتشار ناشی از تخریب جنگل، متناسب با ظرفیت ها و ضمن رعایت حاکمیت ملی برای انجام اقدامات ذیل:
    - کاهش انتشار ناشی از جنگل زدائی (Deforestation)
    - کاهش انتشار ناشی از تخریب جنگل (Forest degradation)
    - حفاظت ذخایر کربن جنگلها (Conservation of forest carbon Stocks)
    - مدیریت پایدار جنگل (Sustainable Management of Forests)
    - تقویت و افزایش ذخایر کربن در جنگل (Enhancements of forests Carbon Stocks)
  - از کشورهای در حال توسعه خواسته می شود برای پذیرش مسئولیت انجام موارد فوق در صورت حمایت های کافی و قابل پیش بینی مانند تامین منابع مالی، فنی و فن آوری نسبت به انجام موارد زیر اقدام نمایند:
    - تدوین استراتژی ملی یا تهیه طرح اقدام ملی جنگل
    - تعیین تراز مرجع انتشار گاز ناشی از تخریب جنگل و یا تراز مرجع جنگل در صورت حمایت و پشتیبانی لازم در سطح ملی (در صورت فراهم نبودن شرایط اقدام واسطه ای در سطح منطقه ای انجام دهند)
    - ایجاد سیستم شفاف و قوی پایش ملی جنگل (یا در سطح منطقه ای به عنوان اقدام مقطعی) برای پایش اقدامات پیش بینی شده و گزارش دهی.
    - ایجاد سیستم جمع آوری اطلاعات برای رعایت شروطی که در ضمیمه آمده است.
- در نشست دوربان COP17 دستور العمل رعایت شروط و مدالیته تعیین تراز مرجع انتشار جنگل به تصویب رسید که در اسناد ارائه شده است.

بر اساس تصمیمات COP16 در خصوص کاهش تخریب جنگل و جنگل زدایی و تقویت ذخایر کربن در کشورهای در حال توسعه به شرط تامین منابع مالی و حمایت لازم از سوی کشورهای توسعه یافته تعهداتی برای کشورهای توسعه پیش بینی شده بود. از جمله:

ویژه نامه COP17/CMP7

- تهیه طرح اقدام ملی جنگل در سطح ملی و محلی
- تعیین تراز مرجع انتشار گاز ناشی از تخریب جنگل و یا تراز مرجع جنگل

۱۰- ظرفیت سازی تحت کنوانسیون تغییر آب و هوا

- در این بخش تصمیمات 2/CP.7، 10/CP.12، 1/CP.16 و 10/CP.16 بازخوانی شدند. سپس اعلام شد که ظرفیت سازی کشورهای در حال توسعه لازم و ضروری است تا آنها را برای اجرای موثر و کامل تعهداتشان تحت کنوانسیون را به انجام رسانند. از آنجائیکه پیشرفتی در این جلسه انجام نگرفت هنوز اختلاف نظر در مورد الویت های شناسایی چارچوبهای ظرفیت سازی در کشورهای در حال توسعه مرتبط با تصمیم 2/CP.7 ادامه داشت. با این حال دوباره تأکید شد که ظرفیت سازی بایستی بطور موثر و مکررا با توجه به الویت ها و شرایط موجود کشورها ادامه پیدا کند. اهم مواردی که در این زمینه تصمیم گیری شد به شرح زیر است:
- تصمیم گرفته شد که دامنه نیازها و الویت هایی که در چارچوب ظرفیت سازی برای کشورهای در حال توسعه مشخص شده است طبق آنچه در تصمیم 2/CP.7 و همچنین طبق فاکتورهای کلیدی که در تصمیم 2/CP.10 آورده شده است، جهت پایه و راهنمایی برای اجرای فعالیتهای ظرفیت سازی کشورهای در حال توسعه ادامه داده شود.
  - همچنین مقرر شد تا مواردی که در تصمیم 1/CP.16 نیز آورده شده جهت اجرای بیشتر فعالیتهای ظرفیت سازی در کشورهای در حال توسعه در نظر گرفته شوند.
  - از موسسات سازمان ملل و سازمانهای بین دولتها درخواست شد تا به کار خود برای حمایت در فعالیتهای ظرفیت سازی کشورهای در حال توسعه و تأکید بر تأمین نیازهای کشورهای در حال توسعه برای توسعه این فعالیتهای ادامه دهند.
  - همچنین از کشورهای عضو ضمیمه دو کنوانسیون و سایر کشورهایی که در موقعیت مشابه هستند، آژانس های دوجانبه و چندجانبه ای و بخشهای خصوصی درخواست شد تا در جهت تأمین منابع مالی برای حمایت از فعالیتهای ظرفیت سازی در کشورهای در حال توسعه به کار خود ادامه دهند.
  - از کشورها درخواست شد تا به کار خود در گزارش دهی در مورد بهترین اقدامات و تجربیات مرتبط با ظرفیت سازی در گزارشات ملی و یا سایر گزارشات مرتبط جهت اشاعه اثرات فعالیتهای ظرفیت سازی، بهبود ببخشند.
  - مقرر شد تا اجرای تکمیلی فعالیتهای ظرفیت سازی در کشورهای در حال توسعه بطور سیستماتیک، مرتب و در سطوح جداگانه و بطور مناسب با کمک موارد زیر توسعه یابد:
- تضمین مشورت با ذینفعان در طول تمامی مراحل، فعالیتهای طراحی فعالیتهای اجرایی، مدیریتی و ارزیابی
  - تقویت یکپارچگی موضوعات مرتبط با تغییرات آب و هوا و ظرفیت سازی نیازمند به استراتژیهای توسعه ملی، طرحها و بودجه ها دارد.
  - افزایش همکاریهای بین کشورها در مورد فعالیتهای ظرفیت سازی
  - تقویت فعالیتهای تبادل اطلاعات و شبکه جهت انتقال فعالیتهای کشورهای در حال توسعه در خصوص موضوع ظرفیت سازی
- همچنین مقرر شد تا دومین بازنگری جامع به اتمام رسانده شود و سومین بازنگری اجرای چارچوبهای ظرفیت سازی در کشورهای در حال توسعه طبق تصمیم 1/CP.16 و 17/CP.8، 3/CP.8، 8/CMP.5، 5/CP.15 و 8/CP.11 یادآوری شدند. سپس اعلام گردید که گروه کارشناسان مشاور (ژوئن ۲۰۱۵) و بعنوان یک بازنگری تکمیلی در بیست و دومین کنفرانس اعضاء کنوانسیون (نوامبر-دسامبر ۲۰۱۶) گزارش گردد.

۱۱- کارهای گروه کارشناسان مشاور در خصوص گزارشات ملی کشورهای غیر عضو ضمیمه یک کنوانسیون

- در این بخش اقدامات کنوانسیون در ارتباط با ماده ۴، پاراگراف ۱، ۳ و ۷ و ماده ۱۲، پاراگراف ۱، ۴، ۵ و ۷ بازخوانی شدند. همچنین تصمیمات 5/CP.15، 8/CP.11، 17/CP.8، 3/CP.8، 8/CMP.5، در خصوص گزارشات ملی کشورهای غیر عضو ضمیمه یک کنوانسیون، همکاریها و فعالیتهای چشمگیری در جهت توسعه فرآیند، تهیه

ویژه نامه COP17/CMP7

گزارشات ملی این کشورها از طریق تأمین کمکه‌های فنی و حمایت این برنامه‌ها داشته‌اند و لذا ظرفیت‌سازی موجب تقویت چنین کشورهایی برای تهیه گزارشات ملی شده است. طبق تشخیص اعضاء، مقرر شد تا تهیه گزارشات ملی ادامه یابد. اگرچه بازنگری مسائل مربوط به کارهای گروه کارشناسان مشاور از جمله تعهدات و حکم‌های آنها و نیاز به ادامه کار این گروه طبق آنچه در تصمیم 5/CP.15، پاراگراف ۶ گفته شده، در این جلسه آغاز شد ولی به نتیجه‌ای رسیده نشد. اهم تصمیمات گرفته شده عبارتند از:

- مقرر شد تا گروه کارشناسان مشاور در خصوص گزارشات ملی کشورهای غیر عضو ضمیمه یک کنوانسیون به کار خودشان طبق دستور فعلی که در ضمیمه تصمیم 5/CP.15 ادامه یابد و برنامه کاری تا پایان سال ۲۰۱۲ باشد.
- از اعضاء خواسته شد تا نظراتشان را در مورد مدت انجام کار گروه کارشناسان مشاور و دستور کار و نیاز به ادامه کار این گروه را تا ۵ مارچ ۲۰۱۲ به دبیرخانه ارائه دهند.
- از دبیرخانه درخواست شد تا نظرات ارسال شده توسط کشورها را جمع‌آوری نماید و به صورت گزارشات مختلفی برای طرح در جلسه سی و ششم ارکان فرعی- اجرایی منتشر کند، با هدف به اینکه این نظرات بصورت پیش نویس تصمیم موضوعی که در بالا ذکر شد جهت تصمیم‌گیری در هجدهمین کنفرانس اعضاء کنوانسیون ارائه شود.

۱۲- ظرفیت‌سازی تحت پروتکل کیوتو

تصمیمات 6/CMP.4 و 11/CMP.6 یادآوری گردید. اعلام شد که ظرفیت‌سازی کشورهای در حال توسعه جهت توانمندی کشورها برای اجرای پروتکل کیوتو ضروری است. همینطور اطلاعات تهیه شده توسط دبیرخانه کنوانسیون که به منظور حمایت از دومین بازنگری جامع برای اجرای چارچوبهای ظرفیت‌سازی کشورهای در حال توسعه تحت تصمیمات 2/CP.7 ثبت شده، مورد بررسی قرار گرفت.

سرفصل‌های مهم تصمیماتی که در این بخش گرفته شد عبارتند از:

- تصمیم گرفته شد تا جهت تعیین دامنه نیازمندیها و شناسایی نواحی الویت دار برای ظرفیت‌سازی در کشورهای در حال توسعه طبق تصمیم 2/CP.7 و برای نواحی الویت دار جهت ظرفیت‌سازی کشورهای در حال توسعه برای پروژه‌های مکانیسم توسعه پاک طبق تصمیم 29/CMP.1 عمل شود و بر اساس همین تصمیمات کار ظرفیت‌سازی ادامه یابد.
- از کشورهایی که در موقعیت مشابه هستند و همچنین آژانس‌های بین‌المللی، دو جانبه و چندجانبه‌ای و بخشهای خصوصی درخواست شد تا به کارشان در مورد تأمین منابع مالی و فنی برای اجرا و حمایت از فعالیتهای ظرفیت‌سازی در کشورهای در حال توسعه ادامه دهند و به بررسی موارد زیر دعوت شدند:
  - پراکندگی جغرافیایی فعالیتهای پروژه‌های مکانیسم توسعه پاک
  - فقدان کارهای فنی برای تخمین تغییرات ذخیره کربن در خاکها
  - نیاز به آموزش و تعلیم کارشناسان برای طراحی و اجرای فعالیتهای پروژه‌ها
- مقرر شد تا اجرای چارچوبهای ظرفیت‌سازی اضافی (بعدی) در کشورهای در حال توسعه بطور سیستماتیک، مرتب و در سطوح جداگانه توسعه داده شوند با توجه به موارد زیر:
  - تضمین مشورت با ذینفعان در طول تمامی مراحل از طراحی فعالیتهای پروژه‌های مکانیسم توسعه پاک تا اجرای آنها
  - تقویت یکپارچه‌سازی نیازمندیهای ظرفیت‌سازی تحت پروتکل کیوتو با برنامه‌ها و استراتژیهای توسعه ملی
  - افزایش همکاریهای بین کشورها در فعالیتهای ظرفیت‌سازی
  - تقویت تبادل اطلاعات و فعالیتهای شبکه‌ها جهت به اشتراک گذاشتن اطلاعات بین کشورهای در حال توسعه
- همچنین مقرر شد تا دومین بازنگری جامع به اتمام رسانده شود و سومین بازنگری جامع ظرفیت‌سازی کشورهای در حال توسعه طبق آنچه در تصمیم 1/CP.16 و 17/CP- ارائه شده، آغاز شود تا در چهل و دومین جلسه ارکان فرعی- اجرایی (ژوئن ۲۰۱۵) و همینطور در بیستمین کنفرانس اعضاء کنوانسیون تغییر آب و هوا (نوامبر- دسامبر ۲۰۱۶) بعنوان بازنگری تکمیلی مطرح شود.

ویژه نامه COP17/CMP7

◆ بیانیه مطبوعاتی دبیر اجرایی کنوانسیون تغییر آب و هوا

نشست کشورهای در دوربان، آفریقای جنوبی، تحولی در آینده پاسخ بین المللی به تغییرات آب و هوایی بوده است، در حالی که نیاز فوری به بالا بردن سطح اهداف غایی جمعی به کاهش انتشار گازهای گلخانه ای برای نگه داشتن افزایش متوسط دمای جهانی به کمتر از دو درجه سانتیگراد به رسمیت شناخته می شود.

به گفته وزیر روابط و همکاری بین المللی آفریقای جنوبی و رئیس کنفرانس بین المللی دوربان :

در حال حاضر گامهای بسیار مهم رو به جلو برای منافع مشترک و شهروندان جهانی امروز برداشته شده است. من معتقدم که آنچه ما در دوربان به دست آورده ایم، نقش محوری را در حفظ فردا، بازی می کند.

به گفته دبیر اجرایی کنوانسیون تغییرات اقلیمی سازمان ملل متحد :

من درود می فرستم بر کشورهایی که این توافقنامه را ایجاد نمودند. همه آنها برخی از اهداف ارزشمند خود را برای بدست آوردن یک هدف مشترک - یک راه حل طولانی مدت برای تغییر آب و هوا - کنار گذاشته اند. من صادقانه از ریاست جمهوری آفریقای جنوبی برای هدایت یک کنفرانس طولانی و جدی که به یک توافق تاریخی در تمام مسائل عمده دست یافت تشکر می کنم.

در شهر دوربان، دولتها در اسرع وقت تصمیم به اتخاذ توافق نامه حقوقی جهانی در مورد تغییرات آب و هوا را تا قبل از ۲۰۱۵ گرفتند. کار در این خصوص بلافاصله زیر نظر یک کارگروه موقت جدید به نام پایگاه دوربان (Durban Platform) برای اقدام عاجل شروع خواهد شد.

دولت ها، از جمله ۳۵ کشور صنعتی، یک دوره دوم تعهد پروتکل کیوتو را از ۱ ژانویه، ۲۰۱۳ توافق کردند. برای دستیابی به وضوح سریع، اعضا این دوره دوم، اهداف خود را در تمام فعالیتهای اقتصادی به اهداف کمی محدودیت یا کاهش انتشار تبدیل نموده و تا ۱ می ۲۰۱۲ برای بازنگری ثبت نمایند.

این بسیار مهم است زیرا قوانین حساسی، و مکانیزم های بازار پروتکل کیوتو همه در عمل به عنوان ابزار موثر برای اقدام موثر اقلیم جهانی و مدل هایی برای تشکیل توافقنامه های آینده باقی می ماند.

یک چارچوب قابل توجه پیشرفته برای گزارش دهی کاهش انتشار برای کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه نیز با در نظر گرفتن مسئولیت مشترک اما متفاوت از کشورهای مختلف مورد موافقت قرار گرفت.

علاوه بر ترسیم راه آینده برای کاهش انتشار گازهای گلخانه ای در چارچوب جهانی، دولت ها در جلسه آفریقای جنوبی اجرای کامل بسته را برای حمایت از کشورهای در حال توسعه که در سال گذشته در کانکون، مکزیک توافق شده بود را موافقت نمودند. این به این معنی است که حمایت فوری برای جهان در حال توسعه، به ویژه برای فقیرترین و آسیب پذیرترین اقشار، برای انطباق با تغییرات آب و هوایی، به موقع آغاز شده است.

این بسته شامل صندوق آب و هوای سبز، یک کمیته انطباق طراحی شده به منظور بهبود هماهنگی اقدامات انطباق در مقیاس جهانی، و یک مکانیزم فن آوری، که برای کاملاً عملیاتی شدن این بسته در سال ۲۰۱۲ می باشد.

در عین تعهد به ایجاد پیشرفت در برخی زمینه ها، دولت ها نگرانی فوری از اینکه مجموع موجود تعهدات برای کاهش تولید گازهای گلخانه ای از طرف هر دو کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه به اندازه کافی برای نگه داشتن افزایش متوسط درجه حرارت جهانی در کمتر از دو درجه سانتیگراد نمی باشد را اذعان کردند. از اینرو تصمیم گرفتند که روند تغییر آب و هوای سازمان ملل متحد باید سخت گیری برای اقدام را افزایش دهد و بوسیله دانش موجود در گزارش ارزیابی IPCC پنجم از سال ۲۰۱۳-۲۰۱۵ هدایت شود.

در حالی که روشن است که مهلت ها باید رعایت شوند، کشورها، شهروندان و شرکت های تجاری که در پشت موج جهانی افزایش اقدام در خصوص آب و هوا بوده اند هم اکنون می توانند با اطمینان به جلو پیش روند با دانستن اینکه دوربان یک بزرگراه وسیع تر برای انتشار پایین، انعطاف پذیری آب و هوای آینده است کنفرانس هجدهم از ۲۶ نوامبر تا ۷ دسامبر ۲۰۱۲ در قطر با همکاری کره جنوبی تشکیل خواهد شد.

ویژه نامه COP17/CMP7

♦ جزئیات تصمیمات کلیدی که از اجلاس COP17 در دوربان حاصل شد :

سندوق سبز آب و هوایی :

- کشورها شروع به ایجاد تعهد برای مشارکت در راه اندازی هزینه های صندوق نمودند به این معنی که در سال ۲۰۱۲ آماده شود و در عین حال به کشورهای در حال توسعه کمک شود تا به صندوق دسترسی داشته باشند به نحوی که تلاشهای آنها را برای رسیدن به یک آینده انرژی سبز و سازگاری با تغییرات آب و هوایی موجود تقویت نماید.
- یک کمیته دائمی برای نظارت بر عملکرد مالی آب و هوایی در غالب کنوانسیون تغییر آب و هوا و نیز برای کمک به کنفرانس اعضاء ایجاد شد این کمیته متشکل از ۲۰ عضو که به طور عادلانه بین کشور های توسعه یافته و در حال توسعه تقسیم می شود، می باشد.
- یک برنامه کاری متمرکز روی تأمین مالی بلند مدت مورد توافق قرار گرفت که برای پیشبرد منابع تغییرات آب و هوایی و پیشرفت آن می باشد و نیز گزینه های مختلف را برای فعال نمودن منابع از طرق مختلف تحلیل می نماید.

سازگاری :

- کمیته سازگاری متشکل از ۱۶ عضو که به کنفرانس اعضاء گزارش در خصوص تلاشهایشان برای اصلاح هماهنگی اقدامات سازگاری در مقیاس جهانی گزارش می دهد تشکیل گردید.
- ظرفیت های سازگاری فقیرترین و آسیب پذیرترین کشورها تقویت می شود. برنامه های سازگاری ملی (NAT) این امکان را به کشور های در حال توسعه می دهد که آسیب پذیری خود را نسبت به تغییر آب و هوا مورد ارزیابی قرار دهند و این آثار را کاهش دهند .
- آسیب پذیرترین کشورها حمایت بیشتری در مقابل تلفات و خسارات ناشی از تغییرات غیر مترقبه آب و هوایی در ارتباط با تغییر آب و هوا دریافت خواهند نمود.

تکنولوژی :

- مکانیسم تکنولوژی در سال ۲۰۱۲ کاملاً عملیاتی خواهد شد.
- شرح خدمات کامل بازوی عملیاتی مکانیسم تکنولوژی - مرکز و شبکه تکنولوژی آب و هوایی (Climate Technology Center and Network) مورد توافق قرار گرفت همچنین روش واضحی برای انتخاب کشور های میزبان این مراکز تعریف شد. دبیرخانه کنوانسیون برای پیشنهاد به منظور میزبانی این مراکز در تاریخ ۱۶ ژانویه ۲۰۱۲ یک فراخوان عمومی به تمام کشورها ارسال خواهند نمود .

حمایت از اقدامات کشور های در حال توسعه :

- دولتها یک سیستم ثبت برای درج سوابق اقدامات کشور های در حال توسعه برای کاهش انتشار که نیازمند به حمایت مالی هستند و تطبیق آن با حمایت لازم توافق کردند.
- سیستم ثبت یک سیستم انعطاف پذیر و پویا است و پایگاه اینترنتی خواهد داشت .

سایر تصمیمات کلیدی :

- مجمع و یک برنامه کاری در مورد آثار غیر عمدی اقدامات و سیاستهای تغییرات آب و هوایی تأسیس گردیدند.

ویژه نامه COP17/CMP7

- تحت مکانیسم CDM پروتکل کیوتو دولتها روشهایی را که برای دادن مجوز به پروژه های تسخیر و ذخیره سازی کربن (CCS) به عنوان CDM لازمند مورد پذیرش قرار دادند. این دستورات عملها به منظور حصول اطمینان از یکپارچگی زیست محیطی این پروژه ها هر ۵ سال یکبار موردی بازنگری قرار می گیرند.
- دولتها توافق کردند که یک مکانیسم جدید بر مبنای بازار به منظور کمک به کشور های توسعه یافته در رسیدن به اهداف یا تعهداتشان تحت کنوانسیون ایجاد نمایند. جزئیات این مکانیسم در سال ۲۰۱۲ مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

**SUMMARY OF THE DURBAN CLIMATE
CHANGE CONFERENCE:
28 NOVEMBER - 11 DECEMBER 2011**

The United Nations Climate Change Conference in Durban, South Africa, was held from 28 November - 11 December 2011. The conference involved a series of events, including the seventeenth session of the Conference of the Parties (COP 17) to the UN Framework Convention on Climate Change (UNFCCC) and the seventh meeting of the Conference of the Parties serving as the Meeting of Parties to the Kyoto Protocol (CMP 7).

In support of these two main bodies, four other bodies convened: the resumed 14th session of the *Ad hoc* Working Group on Long-term Cooperative Action under the Convention (AWG-LCA); the resumed 16th session of the *Ad hoc* Working Group on Further Commitments for Annex I Parties under the Kyoto Protocol (AWG-KP); and the 35th sessions of the Subsidiary Body for Implementation (SBI) and the Subsidiary Body for Scientific and Technological Advice (SBSTA).

The Conference drew over 12,480 participants, including over 5400 government officials, 5800 representatives of UN bodies and agencies, intergovernmental organizations and civil society organizations, and more than 1200 members of the media.

The meetings resulted in the adoption of 19 COP decisions and 17 CMP decisions and the approval of a number of conclusions by the subsidiary bodies. These outcomes cover a wide range of topics, notably the establishment of a second commitment period under the Kyoto Protocol, a decision on long-term cooperative action under the Convention, the launch of a new process towards an agreed outcome with legal force applicable to all parties to the Convention, and the operationalization of the Green Climate Fund.

After the frustrations at the Copenhagen conference and the struggle to rescue the multilateral climate regime in Cancun, negotiators in Durban turned a corner and not only resuscitated the Kyoto Protocol but, in doing so, adopted a decision that will lead to negotiations on a more inclusive 21st century climate regime. There was a strong sense that elements of the Durban package, guided by a need to fulfill long overdue commitments that go back to the Bali Roadmap, restored sufficient momentum for a new negotiation process, one that will continue to witness a series of differentiated interests across and within the traditional lines of division between developed and developing countries. Many welcomed the adoption decisions including on the Green Climate Fund, and the Durban Platform, as well as the process to launch an agreement with legal force, while others continued to insist on the urgent need to significantly scale up the level of ambition to address the gap between existing mitigation pledges and the needed emission reductions recommended by science.

This report summarizes the discussions, decisions and conclusions based on the agendas of the COP, CMP and the subsidiary bodies.

A BRIEF HISTORY OF THE UNFCCC AND THE KYOTO PROTOCOL

The international political response to climate change began with the adoption of the United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC) in 1992. The UNFCCC sets out a framework for action aimed at stabilizing atmospheric concentrations of greenhouse gases to avoid "dangerous anthropogenic interference" with the climate system. The Convention, which entered into force on 21 March 1994, now has 195 parties.

In December 1997, delegates to the third session of the Conference of the Parties (COP) in Kyoto, Japan, agreed to a Protocol to the UNFCCC that commits industrialized countries and

Special Issue COP17/CMP7

countries in transition to a market economy to achieve emission reduction targets. These countries, known as Annex I parties under the UNFCCC, agreed to reduce their overall emissions of six greenhouse gases by an average of 5.2% below 1990 levels between 2008-2012 (the first commitment period), with specific targets varying from country to country. The Kyoto Protocol entered into force on 16 February 2005 and now has 193 parties.

At the end of 2005, the first steps were taken to consider long-term issues. Convening in Montreal, Canada, the first session of the CMP decided to establish the AWG-KP on the basis of Protocol Article 3.9, which mandates consideration of Annex I parties' further commitments at least seven years before the end of the first commitment period. COP 11 agreed to consider long-term cooperation under the Convention through a series of four workshops known as "the Convention Dialogue," which continued until COP 13.

BALI ROADMAP:

COP 13 and CMP 3 took place in December 2007 in Bali, Indonesia. Negotiations resulted in the adoption of the Bali Action Plan. Parties established the AWG-LCA with a mandate to focus on key elements of long-term cooperation identified during the Convention Dialogue: mitigation, adaptation, finance, technology and a shared vision for long-term cooperative action. The Bali conference also resulted in agreement on the Bali Roadmap. Based on two negotiating tracks under the Convention and the Protocol, the Roadmap set a deadline for concluding the negotiations in Copenhagen in December 2009.

COPENHAGEN CLIMATE CHANGE CONFERENCE:

The UN Climate Change Conference in Copenhagen, Denmark, took place in December 2009. The event was marked by disputes over transparency and process. During the high-level segment, informal negotiations took place in a group consisting of major economies and representatives of regional and other negotiating groups. Late in the evening of 18 December, these talks resulted in a political agreement: the "Copenhagen Accord," which was then presented to the COP plenary for adoption. Over the next 13 hours, delegates debated the Accord. Many supported adopting it as a step towards securing a "better" future agreement.

However, some developing countries opposed the Accord, which they felt had been reached through an "untransparent" and "undemocratic" negotiating process. Ultimately, the COP agreed to "take note" of the Copenhagen Accord. It established a process for parties to indicate their support for the Accord and, during 2010, over 140 countries did so. More than 80 countries also provided information on their national emission reduction targets and other mitigation actions.

On the last day of the Copenhagen Climate Change Conference, parties also agreed to extend the mandates of the AWG-LCA and AWG-KP, requesting them to present their respective outcomes to COP 16 and COP/MOP 6.

CANCUN CLIMATE CHANGE CONFERENCE:

Following four preparatory meetings in 2010, the UN Climate Change Conference in Cancun, Mexico, took place from 29 November to 11 December 2010. By the end of the conference, parties had finalized the Cancun Agreements, which include decisions under both negotiating tracks. Under the Convention track, Decision 1/CP.16 recognized the need for deep cuts in global emissions in order to limit global average temperature rise to 2°C. Parties also agreed to consider strengthening the global long-term goal during a review by 2015, including in relation to a proposed 1.5°C target. They took note of emission reduction targets and nationally appropriate mitigation actions (NAMAs) communicated by developed and developing countries, respectively (FCCC/SB/2010/INF.1/Rev.1 and FCCC/AWG-LCA/2010/INF.1, both issued after Cancun). Decision 1/CP.16 also addressed other aspects of mitigation, such as measuring, reporting and verification (MRV);

Special Issue COP17/CMP7

reducing emissions from deforestation and forest degradation in developing countries; and the role of conservation, sustainable management of forests and enhancement of forest carbon stocks in developing countries (REDD+).

Parties also agreed to establish several new institutions and processes, such as the Cancun Adaptation Framework and the Adaptation Committee, as well as the Technology Mechanism, which includes the Technology Executive Committee (TEC) and the Climate Technology Centre and Network (CTCN).

On finance, Decision 1/CP.16 created the Green Climate Fund (GCF), which was designated to be the new operating entity of the Convention's financial mechanism and is to be governed by a board of 24 members. Parties agreed to set up a Transitional Committee tasked with the Fund's detailed design, and established a Standing Committee to assist the COP with respect to the financial mechanism. They also recognized the commitment by developed countries to provide US\$30 billion of fast-start finance in 2010-2012, and to jointly mobilize US\$100 billion per year by 2020. Under the Protocol track, Decision 1/CMP.6 included agreement to complete the work of the AWG-KP and have the results adopted by the CMP as soon as possible and in time to ensure there will be no gap between the first and second commitment periods. The CMP urged Annex I parties to raise the level of ambition of their emission reduction targets with a view to achieving aggregate emission reductions consistent with the range identified in the Fourth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC). Parties also adopted Decision 2/CMP.6 on land use, land-use change and forestry (LULUCF).

The mandates of the two AWGs were extended to the UN Climate Change Conference in Durban.

UN CLIMATE CHANGE TALKS IN 2011:

In 2011, three official UNFCCC negotiating sessions were held in the lead-up to Durban. In April, the two AWGs convened in Bangkok, Thailand. The AWG-LCA engaged in procedural discussions on its agenda, finally agreeing on an agenda for its subsequent work. Under the AWG-KP, parties focused on key policy issues hindering progress.

Two months later, negotiators gathered in Bonn, Germany, for sessions of the SBI, SBSTA, AWG-LCA and AWG-KP.

SBSTA agreed to a new agenda item on impacts of climate change on water and integrated water resources management under the Nairobi Work Programme. No agreement was reached on other proposed new items, such as blue carbon and rights of nature and the integrity of ecosystems, and a work programme on agriculture. Under the SBI, work was launched on national adaptation plans, and loss and damage, as mandated by the Cancun Agreements. The agenda item relating to MRV remained in abeyance. Proposed new items related to the impacts of the implementation of response measures also featured prominently.

The focus of the AWG-KP in Bonn was on outstanding political issues and conditionalities set by various Annex I countries for taking on new commitments during a second commitment period. Despite initial opposition from developing countries, parties also undertook technical work, including on LULUCF, the flexibility mechanisms and methodological issues. Under the AWG-LCA, substantive work began based on Decision 1/CP.16. Parties worked on adaptation, finance, technology, capacity building, shared vision, review of the global long-term goal, legal options, and diverse issues related to mitigation. Parties agreed that notes prepared by the facilitators of the AWG-LCA informal groups be carried forward to the third part of AWG-LCA 14 in Panama. While progress was reported on some issues, many felt that the outcomes were relatively modest.

The AWG-LCA and AWG-KP reconvened from 1-7 October 2011 in Panama City, Panama. The AWG-KP concentrated on outstanding issues and further clarifying options concerning

Special Issue COP17/CMP7

mitigation targets, the possible nature and content of rules for a second commitment period, and the role of a possible second commitment period within a balanced outcome in Durban. Under the AWG-LCA, negotiators engaged in extended procedural discussions based on Decision 1/CP.16 and the Bali Action Plan. Parties worked on adaptation, finance, technology, capacity building, shared vision, review of the global long-term goal, legal options, and diverse issues related to mitigation.

The outcome for most of the informal group discussions was some "form of text" forwarded to Durban as a basis for further discussions.

UNFCCC COP 17

The United Nations Climate Change Conference in Durban, South Africa, opened on Monday morning, 28 November 2011. Following a welcoming ceremony attended by South African President Jacob Zuma and other high-level dignitaries, delegates gathered for the opening plenary meetings of the COP, CMP, SBI and SBSTA. COP 16 President Patricia Espinosa, Minister of Foreign Affairs, Mexico, urged delegates to agree on, *inter alia*, full implementation of the Cancun Agreements, capitalizing the Green Climate Fund, and the future of the Kyoto Protocol, reaffirming the relevance of a rules-based system.

UNFCCC Executive Secretary Christiana Figueres stressed that two decisive steps must be taken in Durban: tasks from COP16 must be completed and key political questions from Cancun answered. She highlighted launching the Adaptation Committee, operationalizing the Technology Mechanism in 2012, approving the Green Climate Fund (GCF), and providing more clarity on fast-start finance. She stressed the need for a fair and responsible process towards a multilateral rules-based system under the Convention.

Vice-President of Angola, Fernando de Piedade Dias dos Santos, representing the Southern African Development Community, stated that the Kyoto Protocol is the only suitable tool that can enable the international community to remain committed to reducing greenhouse gas emissions.

President of Chad, Idriss Deby Itno, representing the Economic Community of Central African States, said Africa needs the resources to mitigate and adapt to climate change.

Jacob Zuma, President of South Africa, emphasized the need for a balanced, fair and credible outcome in Durban. He highlighted the responsibility of affirming the multilateral rules-based system anchored by the Kyoto Protocol, as well as the need to provide funding to address climate change impacts by operationalizing the Green Climate Fund.

Delegates observed a minute of silence to honor SBSTA Chair Mama Konate of Mali, who had recently passed away and had been a key actor in the climate change process for many years.

Maite Nkoana-Mashabane, South Africa's Minister of International Relations and Cooperation, was elected COP 17 and CMP 7 President by acclamation. She said negotiations and outcomes in Durban should be transparent, inclusive, fair and equitable. She called for progress on key issues, such as legal options and the Green Climate Fund.

During opening statements, Argentina, for the Group of 77 and China (G-77/China), supported a second commitment period under the Kyoto Protocol as part of a balanced and comprehensive outcome for Durban, saying the Cancun Agreements should be fully operationalized. Australia, for the Umbrella Group, supported a transition towards a climate change framework including all major economies, taking into account countries' respective capabilities. The European Union (EU) said Durban should address the gap in the level of ambition, a common international accounting system, and a process to deliver a new global comprehensive legally-binding framework to be completed by 2015.

Special Issue COP17/CMP7

Switzerland, for the Environmental Integrity Group (EIG), outlined three important steps for Durban: agreeing on key elements of an international regime after 2012; launching a process to further strengthen the regime in the mid-term; and agreeing on the key elements of a shared vision, including a long-term global goal for emission reductions and a date for peaking of global emissions.

Grenada, for the Alliance of Small Island States (AOSIS), supported: a process to scale up the ambition of mitigation pledges; a second commitment period; a Durban mandate for a legally-binding agreement in accordance with the Bali Action Plan; operationalizing the new institutions established in Cancun; and reviewing the adequacy of the long-term global goal for emission reductions.

Youth said Durban should not be the "burying ground for the Kyoto Protocol."

ORGANIZATIONAL MATTERS:

COP President Nkoana- Mashabane reminded parties of the practice since COP 1 of applying the draft rules of procedure (FCCC/CP/1996/2) with the exception of draft rule 42 on voting, which has remained unresolved since COP 1. Papua New Guinea expressed concerns, suggesting that lack of agreement on voting can mean "lowest common denominator" outcomes. Further consultations were held during COP 17. On Friday, 9 December, COP Vice-Chair Andrej Kranjc (Slovenia) reported that no consensus was reached on this matter. Parties agreed that informal consultations would continue and agreed to apply provisionally the rules of procedure without rule 42.

The COP closing plenary also approved the credentials of parties' representatives (FCCC/CP/2011/L.10).

Adoption of the agenda: On 28 November, parties agreed to proceed with their work based on the provisional agenda (FCCC/CP/2011/1) with a view to its formal adoption at a later stage following informal consultations on three agenda items proposed by India (on accelerated access to critical technologies, equitable access to sustainable development and unilateral trade measures). Singapore expressed concern over this procedure, noting that it could open the door to more agenda items and make the workload unmanageable. Syria supported having discussions on India's proposals. The agenda was discussed during the week in informal consultations.

On 9 December, the COP's evening plenary considered the adoption of the agenda (FCCC/CP/2011/1). Vice-Chair Kranjc reported on consultations by the COP President regarding the three agenda items proposed by India. He said an agreement had been reached to consider the issue of equitable access to sustainable development through a workshop under a relevant agenda item. India requested that the body to hold the workshop be identified, while Australia said agreement was to bring back this item under a relevant agenda item, but not to identify the body at this COP. The President noted both comments in the report, and the COP then adopted the agenda for the meeting without items 11, 12 and 13 (proposals by India), as well as holding in abeyance the item on the second review of Convention Articles 4.2(a) and 4.2(b) (policies and measures on emissions and removals from sinks), as has been the practice since COP 4.

Election of officers: On Sunday, 11 December, the COP elected: Artur Runge-Metzger (Germany) as Vice President, Phillip Muller (Marshall Islands) as Vice President, Richard Muyungi (Tanzania) as SBSTA Chair, and Andrej Kranjc (Slovenia) as rapporteur. He said there were ongoing consultations on other nominations and noted once such nominations from regional groups are received, they will be deemed elected at COP 17.

Regarding SBI, the COP elected Kishan Kumarsingh (Trinidad and Tobago) as SBI Chair, Narcis Paulin Jeler (Romania) as SBI Vice-Chair and Petrus Muteyauli (Namibia) as SBI Rapporteur.

Special Issue COP17/CMP7

On AWG-LCA officers, the COP elected Aysar Ahmed Al Tayeb (Saudi Arabia) as Chair, Marc Pallemmaerts (Belgium) as Vice-Chair, and Valeria Gonzalez Posse (Argentina) as Rapporteur. The AWG KP officers remain same, except for the election of AWG-KP Vice-Chair Yukka Uosukainen (Finland).

Dates and venues of future sessions: On Sunday, 11 December the COP adopted a decision on the date and venue of future sessions (FCCC/CP/2011/L.4). The decision accepts the offer of Qatar to host COP 18 in Doha from 26 November-7 December 2012. Qatar said his government will spare no efforts to ensure its success. The Republic of Korea said that, following lengthy discussions, his country would host the pre-COP ministerial meeting. The COP President also confirmed that COP19 will be in Eastern Europe and no offers have been received to date.

PROPOSALS UNDER CONVENTION ARTICLE 17

The COP plenary addressed this issue on 30 November. Parties noted proposals by Japan, Tuvalu, the US, Australia, Costa Rica and Grenada. Parties agreed to leave the issue open pending an outcome from the AWG-LCA consideration of legal options in its work. On Sunday, 11 December, during the closing plenary, the COP agreed that the item will be included in the provisional agenda of COP 18.

PROPOSALS FOR AMENDMENTS TO THE CONVENTION UNDER ARTICLES 15 AND 16.**PROPOSAL BY MEXICO AND PAPUA NEW GUINEA**

ON VOTING: This item was first considered during the COP plenary on 30 November. Mexico, supported by Colombia and others, introduced a proposal to allow a "last resort" vote in cases when every effort to reach consensus has failed on issues that carry broad support. Parties also discussed the matter during the week. He explained that this was in order to avoid "paralysis." Bolivia, Venezuela and Saudi Arabia said they could only support a consensus approach. Informal consultations were convened on this issue.

During informal consultations, many spoke in favor of this proposal stating it would improve the effectiveness of the Convention, including Costa Rica, Colombia, Guyana, Suriname and the EU. Saudi Arabia, Bolivia and Venezuela opposed any change to the consensus rule. During the COP 17 closing plenary, Mexico expressed satisfaction with the interest generated, noting that a revised version of the proposal had been introduced. Parties agreed to include the item on the provisional agenda for COP 18.

PROPOSAL BY THE RUSSIAN FEDERATION TO AMEND CONVENTION ARTICLE 4.2 (COMMITMENTS):

This item was first considered during the COP plenary on 30 November. The Russian Federation explained the need for periodic review of the list of countries in Annexes I and II. Belarus, Ukraine and Kazakhstan supported this proposal, while Saudi Arabia opposed it. Informal consultations facilitated by Amb. Javier Diaz (Costa Rica) were held. During the closing plenary, the Russian Federation sought clarification on the status of the proposal. COP President Nkoana-Mashabane observed that constructive discussions had been held on legal, political and other implications of the proposal, noting that additional time is required to consider the proposal. Parties agreed to include the item on the provisional agenda for COP 18.

PROPOSAL FROM CYPRUS AND THE EU TO AMEND ANNEX I TO THE CONVENTION:

Informal consultations were facilitated by Amb. Javier Diaz on a joint proposal from Cyprus and the EU to amend Annex I to the Convention to include Cyprus. On Sunday, 11 December the COP adopted a decision to include Cyprus in Annex I of the Convention.

COP Decision: The decision (FCCC/CP/2011/L.2) amends Annex I to the Convention to include Cyprus.

TECHNOLOGY EXECUTIVE COMMITTEE-MODALITIES AND PROCEDURES

On 28 November, SBSTA addressed this issue, pursuant to Decision 1/CP.16 to establish a Technology Mechanism comprising a Technology Executive Committee (TEC) and a Climate Technology Centre and Network (CTCN), and decided to establish a contact group chaired by Carlos Fuller (Belize) and Zitouni Ould-Dada (UK). Delegates considered a report from the TEC (FCCC/CP/2011/8). TEC Chair Gabriel Blanco (Argentina) presented a draft decision text for comment. The G-77/China called for the term of the TEC to be extended by one year and for the adoption of modalities and procedures as soon as possible. On 3 December, SBSTA adopted a draft decision, which was confirmed by the COP on 9 December.

COP Decision: The decision (FCCC/CP/2011/L.3) recalls Decision 1/CP.16 on the establishment of a Technology Mechanism, comprising a Technology Executive Committee and a Climate Technology Centre and Network to enhance action on technology development and transfer. It welcomes the report of the TEC (FCCC/CP/2011/8) and adopts the modalities and rules of procedure as contained in Annexes 1 and 2. The modalities include: analysis and synthesis; policy recommendations; facilitation; linkage with other institutional arrangements; engagement with stakeholders; and information and knowledge sharing. The decision requests the TEC to further elaborate its modalities for consideration by COP 18 on linkage with other institutions.

GREEN CLIMATE FUND- REPORT OF THE TRANSITIONAL COMMITTEE

This item was considered in open-ended informal consultations presided over by COP President Nkoana- Mashabane. It was also the subject of high-level ministerial consultations. Informal consultations, facilitated by Zaheer Fakir (South Africa) on behalf of the COP 17 Presidency, also took place. The main issues for parties were: legal status; relationship to the COP; the role of private sector financing; establishing the Board; and elaborating a process to establish an interim secretariat to support the Board.

On 30 November, Transitional Committee Co-Chair Trevor Manuel (South Africa) presented the Committee's report, which includes the GCF's draft governing instrument. He explained that the report aims to present a middle ground as the basis for launching the GCF in Durban. The EIG and the African Group welcomed the report. The EU observed that the draft governing instrument is a compromise but agreement should be reached on it as part of a balanced package, and further discussions would be counterproductive. Zambia, for the Least Developed Countries (LDCs), said the draft governing instrument provides sufficient basis for a financial institutional arrangement. The Philippines, for the G-77/China, said the GCF is a crucial element of the solution. Barbados, for AOSIS, stressed that operationalizing the GCF cannot be delayed in spite of its shortcomings, which include lack of a dedicated small island developing states (SIDS) and LDC funding window, and the lack of provision for a replenishment process. He said the GCF should not be an empty

Special Issue COP17/CMP7

shell. Venezuela, for the Bolivarian Alliance for the Peoples of Our America (ALBA), expressed "alarm over certain elements of the report, which would hinder democratic access to resources."

She stressed that the GCF must possess international legal personality, work under the guidance of the COP and have no conflict of interest between the fiduciary and executive trustee functions.

Egypt said the draft governing instrument lacks crucial elements, including international legal personality, accountability to the COP and country ownership of projects. Acknowledging concerns with the draft governing instrument, Japan and Colombia (on behalf of Costa Rica, Chile, Honduras, the Dominican Republic, Peru and Panama), opposed reopening the document and requested the COP Presidency to conduct consultations. Australia expressed willingness to approve the document "as is."

Japan acknowledged concerns over the Fund's legal personality and ambiguity in the relationship between the Fund and the Convention, but said the newly established Board could address these concerns. Egypt, India, Namibia and the LDCs said the Fund should have full juridical personality to ensure direct access. Along with Kenya, Saudi Arabia and the Sudan, they also stressed the importance of ensuring the GCF's accountability to the COP. Fiji called for complementarity with other funding instruments and institutions. Nigeria, Tanzania and Zambia warned against overreliance on the private sector.

The EU recognized concerns, but said he was confident the COP would be able to agree on the draft instrument and that parties should focus on interim arrangements to get things off the ground. Switzerland said countries with economies in transition should have access to the Fund. Nigeria identified a "strategic imbalance" in the negotiations, with mitigation discussions far ahead of those on adaptation.

During lengthy informal discussions, parties were able to agree on the legal personality, the host country selection process, and a process for conferring legal personality on the Fund. On the interim secretariat, parties agreed that it shall be fully accountable to the Board and shall function under its guidance and authority. Parties also agreed that the head of the secretariat should have experience working with developing countries. On the host of the interim secretariat, three options were presented (the UNFCCC Secretariat, the Global Environment Facility (GEF) Secretariat and the UN Office in Geneva), but parties were unable to agree on this. During closing COP plenary, COP President Nkoana-Mashabane noted the efforts made to resolve outstanding issues and welcomed the text as a basis for the GCF to "become the main global fund for climate finance." She noted the letter received from the G-77/China regarding the composition of developing country membership of the GCF. The decision was then adopted.

COP Decision: The COP (FCCC/2011/CP/L.9) designates the GCF as an operating entity of the financial mechanism of the Convention, with arrangements to be concluded between the COP and the Fund at COP 18 to ensure that it is accountable to and functions under the guidance of the COP to support projects, programmes, policies and other activities in developing country parties. It also: provides guidance to the Board of the GCF, including on matters related to policies, programme priorities and eligibility criteria;

requests the Board to develop a transparent no-objection procedure to be conducted through national designated authorities, in order to ensure consistency with national climate strategies and plans and a country-driven approach and to provide for effective direct and indirect public and private sector financing by the Green Climate Fund; stresses the need to secure funding for the GCF to facilitate its expeditious operationalization and requests the Board to establish necessary policies and procedures, which will enable an early and adequate replenishment process; invites parties, through their regional groupings and constituencies, to submit their nominations for the members of the Board to the interim secretariat by 31 March 2012; confers

Special Issue COP17/CMP7

juridical personality and legal capacity to the GCF Board; invites parties to submit to the Board expressions of interest for hosting the GCF Fund by 15 April 2012; further requests the Board to establish the independent secretariat of the GCF in the host country in an expedited manner as soon as possible; invites the Board to select the trustee of the GCF through an open, transparent and competitive bidding process in a timely manner to ensure there is no discontinuity in trustee services; and selects the head of the interim secretariat based on, *inter alia*, expertise in the design or management of funds, relevant administrative and management experience, experience in or working with developing countries, and policy expertise.

REVIEW OF IMPLEMENTATION OF COMMITMENTS AND OTHER PROVISIONS OF THE CONVENTION

NATIONAL COMMUNICATIONS FROM ANNEX I PARTIES: On 29 November, this issue was briefly considered in SBI plenary. SBI took note of the report on the status of submission and review of fifth national communications and the report on national greenhouse gas inventory data from Annex I parties for the period 1990-2009 (FCCC/SBI/2011/INF.S).

A contact group, co-chaired by Alma Jean (Saint Lucia) and Kiyoto Tanabe (Japan), was established to address: compilation and synthesis of fifth national communications; compilation and synthesis of supplementary information; and further implementation of Article 12, paragraph 5, of the Convention, including consideration of Decision 1/CP.16, paragraphs 40 and 46. On 3 December, SBI adopted draft conclusions with no further discussion, which were confirmed by COP on 9 December.

SBI Conclusions: SBI took note of the annual compilation and accounting report (FCCC/SBI/2011/L.26).

NATIONAL COMMUNICATIONS FROM NON-ANNEX I PARTIES:

On 29 November, the issue was briefly considered in SBI plenary. A contact group, co-chaired by Alma Jean (Saint Lucia) and Kiyoto Tanabe (Japan), was established to address: work of the Consultative Group of Experts; further implementation of Article 12, paragraph 5, of the Convention; and provision of financial and technical support. On 3 December, SBI adopted conclusions and a draft COP decision on the work of the Consultative Group of Experts (CGE); and conclusions on further implementation of Convention Article 12.5 and the provision of financial and technical support. On 9 December, the COP adopted the draft decision on the CGE.

SBI Conclusions: The CGE conclusions (FCCC/SBI/2011/L.31) welcome the progress report on its work. On further implementation of Convention Article 12.5 (FCCC/SBI/2011/L.32), SBI defers consideration of this sub-item to SBI 36. On the provision of financial and technical support (FCCC/SBI/2011/L.33), SBI, *inter alia*: invites the GEF to continue to provide information on its activities relating to the preparation of national communications by non-Annex I parties; and encourages non-Annex I parties to submit project proposals for the funding of their subsequent national communications.

COP Decision: The decision on the CGE (FCCC/SBI/2011/L.31 and Add.1): continues the Group's current mandate until the end of 2012; and invites parties to submit their views on its term and mandate with a view to address the issue in a draft decision at COP 18.

Special Issue COP17/CMP7**TECHNOLOGY TRANSFER:**

On 29 November, the SBI briefly addressed this agenda item and established a joint SBSTA/SBI contact group, co-chaired by Carlos Fuller (Belize) and Zitouni Ould-Dada (UK). On 3 December, SBI adopted draft conclusions on development and transfer of technologies.

SBI Conclusions: The SBI approved draft conclusions (FCCC/SBI/2011/L.34), together with SBSTA (FCCC/ SBSTA/2011/L.22), encouraging parties not included in Annex I to the Convention to develop and submit project proposals, particularly for technologies for adaptation, to the GEF, and welcomes the results of the technology needs assessments that are being prepared in cooperation with the United Nations Environment Programme (UNEP). The conclusions also include an annex with elements for a draft decision on development and transfer of technologies, that: welcomes the elected members of the TEC, Gabriel Blanco (Argentina) and Antonio Pfluger (Germany); and sets out the duration of the terms of TEC members.

CAPACITY BUILDING: This issue was first addressed in the SBI plenary on 29 November. SBI Chair Owen-Jones noted that the review of the framework for capacity building for developing countries must be completed in Durban. During the SBI closing plenary, the SBI adopted a draft COP decision, which was then adopted by the COP on 9 December.

COP Decision: This decision (FCCC/SBI/2011/L.37) invites relevant UN agencies and intergovernmental organizations to continue providing support to developing countries and Annex II parties, the private sector and multilateral, bilateral and international agencies to support capacity-building activities. The decision, *inter alia*, invites parties to enhance reporting on best practices.

The decision also states that further implementation of the capacity-building framework in developing countries should be improved by: ensuring consultations with stakeholders throughout the entire process of activities; enhancing integration of climate change issues and capacity-building needs into national development strategies, plans and budgets; increasing country-driven coordination of capacity-building activities; and strengthening networking and information sharing among developing countries, especially through South-South and triangular cooperation.

Finally, the COP decides to conclude the second comprehensive review and to initiate the third comprehensive review of the implementation of the capacity-building framework, with a view to completing the review at COP 22.

IMPLEMENTATION OF THE BUENOS AIRES PROGRAMME OF WORK ON ADAPTATION AND RESPONSE MEASURES (DECISION 1/CP.10):

The issue was taken up under the SBI on 28 November. SBI Chair Owen-Jones provided parties with an update, including the organization of two workshops: the workshop on promoting risk management approaches on the specific needs and concerns of developing country parties arising from the impact of the implementation of response measures (21 September 2011, in Bonn, Germany); and the workshop to identify challenges and gaps in the implementation of risk management approaches to the adverse effects of climate change (10-12 October 2011, in Lima, Peru). Informal consultations were chaired by Samuel Ortiz Basualdo (Argentina). On the draft conclusions, the Gambia, for LDCs, sought to add reference to LDCs in one section. Saudi Arabia and Venezuela both raised concerns about the text. Parties agreed to hold further informal discussions on Saturday evening. However, these did not result in an agreement and parties agreed to take up the issue again at SBI 36.

SBI Conclusions: In its conclusions (FCCC/SBI/2011/L.25),

Special Issue COP17/CMP7

the SBI, *inter alia*: agrees to continue consideration of this matter at SBI 36 and welcomes the report on the interim workshops to identify challenges and gaps in the implementation of risk management approaches to the adverse effects of climate change and on promoting risk management approaches on the specific needs and concerns of developing countries.

MATTERS RELATING TO THE LDCs:

This issue (FCCC/ SBI/2011/11, FCCC/TP/2011/7) was first taken up under the SBI on 28 November when a representative from the Least Developed Countries Expert Group (LEG) provided an update on the work of the LEG for 2011. Parties met twice in informal consultations and focused work on activities of the LEG in 2011 and activities planned for 2012 as part of its work programme for 2011-2012.

SBI Conclusions: In its conclusions (FCCC/SBI/2011/L.22), the SBI, *inter alia*: took note of the oral report by the Chair of the LEG, welcomes the submission of 46 national adaptation programmes of action (NAPAs), and expressed appreciation to the LEG for progress made under its 2011-2012 work programme.

FINANCIAL MECHANISM

On 29 November, the SBI addressed this agenda item, including the report of, and additional guidance to, the GEF, as well as the LDC Fund (support for the implementation of elements of the LDCs' work programme other than NAPAs), and forwarded it to a contact group co-chaired by Ana Fornells de Frutos (Spain) Lavaasa Malua (Samoa). The group prepared a set of draft decisions, which were adopted by the SBI on 3 December. The decisions were adopted by the COP on 11 December.

SBI Conclusions: The SBI takes note of information presented on support provided by the GEF (FCCC/ SBI/2011/L.39 and FCCC/SBI/2011/L.41) and recommends that the COP request the GEF to continue to provide financial resources to developing countries through the LDC Fund and Special Climate Change Fund (SCCF). It also takes note on support provided through the LDC Fund and forwarded a decision to the COP.

COP Decision: The COP decisions (FCCC/SBI/2011/L.40 Add.1 and FCCC/SBI/2011/L.41/Add.1) request the GEF as operating entity of the LDC Fund to, *inter alia*:

support the development of programmatic approaches for the implementation of NAPAs; further explore opportunities to streamline the LDC Fund project cycle; clarify the concept of additional costs as applied to different types of adaptation projects under the LDC Fund and SCCF; and continue to enhance the transparency of the project review process throughout the project cycle.

ADMINISTRATIVE, FINANCIAL AND INSTITUTIONAL MATTERS:

The SBI took up this agenda item on 29 November. The topic included three sub-items dealing with budget performance for the biennium 2010-2011 (FCCC/SBI/2011/16 and FCCC/SBI/2011/INF.14); continuing review of the functions and operations of the Secretariat (FCCC/ SBI/2011/16 and FCCC/SBI/2011/INF.15); and implementation of the Headquarters Agreement. On the 2010-2011 budget, UNFCCC Executive Secretary Figueres noted that the majority of mandates and activities in the work programme for 2010-2011 had been completed but any additional activities would require further financial support. On the review of the Secretariat's functions, she highlighted planned efficiency gains for the biennium 2012-2013. The SBI adopted conclusions on these issues on 3 December, and the COP and CMP each adopted the following decision on 9 December.

Special Issue COP17/CMP7

COP/CMP Decision: In its decisions (FCCC/SBI/2011/L.27/ Add.1 and Add.2), the COP takes note of the information contained in the interim financial statements for the biennium 2010-2011, the report on budget performance for January 2010 to 30 June 2011 and the status of contributions to the Trust Fund for the Core Budget of the UNFCCC, the Trust Fund for Supplementary Activities and the Trust Fund for Participation in the UNFCCC Process.

The COP/CMP: takes note of the information relating to the functions and operations of the Secretariat and appreciates the report on planned efficiency gains for the biennium 2012-2013; and agrees that SBI 36 and SBI 38 should consider matters under this sub-item.

Implementation of the Headquarters Agreement: This item was introduced in the SBI plenary on 29 November. The SBI adopted draft conclusions on 3 December.

SBI Conclusions: The SBI (FCCC.SBI/2011/L.28) takes notes of the information provided by the Host Government of the Secretariat that construction works on the new conference facilities in Bonn will be resumed and that their completion is still expected by the first negotiating session of 2013.

The SBI was informed by the Host Government and the UNFCCC Executive Secretary of the progress made in the completion of the new premises for the Secretariat in Bonn and that the first building is to be completed by mid-2012 and that the second building and additional meeting facilities are expected to be completed by 2017.

**OTHER MATTERS REFERRED BY THE SUBSIDIARY BODIES
REVISION OF THE UNFCCC REPORTING GUIDELINES ON ANNUAL
INVENTORIES FOR ANNEX I PARTIES:**

This item was first taken up by the SBSTA on 28 November. Informal consultations were facilitated by Riita Pipatti (Finland) and Nagmeldin Elhassan (Sudan). On Sunday morning, SBSTA Chair Richard Muyungi presented a draft decision to the COP regarding the revision of the UNFCCC reporting guidelines on annual inventories for parties included in Annex I to the Convention, which was adopted.

COP Decision: In the decision (FCCC/CP/2011/L.6), the COP, *inter alia*: adopts the UNFCCC Annex I inventory reporting guidelines; decides the global warming potentials used by parties to calculate the carbon dioxide equivalence of anthropogenic emissions by sources and removals by sinks of greenhouse gases shall be listed in Annex III to the decision; and invites Annex I parties to use the inventory reporting guidelines voluntarily during a trial period from October 2012 to May 2013.

NATIONAL ADAPTATION PLANS:

This issue was first addressed during the opening SBI plenary on 29 November, and subsequently in an informal group, facilitated by SBI Chair Owen-Jones. During the closing SBI plenary on 3 December, Chair Owen-Jones said while progress was being made, more work was still needed on this issue, and parties adopted SBI conclusions (FCCC/SBI/2011/L.36), which recommended that the COP consider and finalize a draft decision on this issue.

During the discussions, the G-77/China said national adaptation plans should recognize that adaptation occurs at the local level, and be flexible and country-driven. LDCs said the national adaptation plan process was distinct and separate from the NAPA process. Much of the debate on this issue revolved around whether to broaden the national adaptation plans to include other vulnerable developing countries, with Colombia initially proposing development of a work programme to this end. Norway and others reiterated that national adaptation plans should only apply to the LDCs. Following informal consultations, Colombia presented compromise text on modalities for other developing countries that are not LDCs and on the provision of financial and technical support to those countries.

Special Issue COP17/CMP7

On reporting, monitoring and evaluation, delegates discussed using national communications as the primary tool for communicating progress and whether the Secretariat should establish a database, with some developed countries expressing concern over costs, and some developing countries specifying such a database should be on support provided, not on activities.

Another point of contention during the discussions related to the role of the GEF. Many countries stressed that GEF guidance should be clear, simple and operationally feasible to ensure the support that LDCs require will be provided. Colombia said the GEF would need to work through agencies with on-the-ground experience and through one or two core programmes to ensure funds can be accessed quickly. The US opposed singling out specific organizations. The G-77/China stressed the need to ensure the provision of long-term support for the process. During the closing plenary on Sunday morning, 11 December, the COP adopted a decision on this issue.

COP Decision: The first section of this decision (FCCC/ CP/2011/L.S/Add.1) addresses the framing of national adaptation plans. The COP agrees, *inter alia*, that the national adaptation plan process should not be prescriptive, nor result in the duplication of in-country efforts, but should rather facilitate country-owned, country-driven action.

The second section outlines the process to enable LDCs to formulate and implement national adaptation plans, and has subsections on: guidelines, modalities, and financial arrangements for the formulation and implementation of national adaptation plans.

On modalities, the COP requests the LEG to, *inter alia*, invite the Adaptation Committee and other relevant bodies under the Convention to contribute to its work in support of the national adaptation plan process. The decision also invites parties to strengthen their engagement with regional centers and networks, and requests developed country parties to provide LDCs with finance, technology and capacity building.

On financial arrangements, the decision, *inter alia*: requests the GEF, as an operating entity of the financial mechanism, through the LDC Fund, to consider how to enable activities for the preparation of national adaptation plans. The third section invites developing country parties that are not LDCs to employ the modalities for national adaptation plans. The decision requests the Adaptation Committee to consider in its workplan the relevant modalities for supporting interested developing countries that are not LDCs to plan, prioritize and implement their national adaptation planning measures, and invites operating entities of, *inter alia*, the financial mechanism of the Convention to provide financial and technical support. The final section addresses reporting, monitoring and evaluation and, *inter alia*: invites parties to provide information, through their national communications on which measures they have undertaken and on support provided or received relevant to the national adaptation plan process; and requests the Secretariat to utilize and enhance existing databases to include information on support and other activities under the national adaptation plan process.

The attached annex on initial guidelines for the formulation of national adaptation plans by the LDCs contains elements of national adaptation plans, including sections on: laying the groundwork and addressing gaps; preparatory elements; implementation strategies; and reporting, monitoring and review.

LOSS AND DAMAGE: This item was briefly taken up in the SBI plenary on 29 November and forwarded for further consideration to an informal group chaired by SBI Chair Owen-Jones. Further to consultations held during the week, the SBI adopted draft conclusions on 3 December and forwarded a draft decision to the COP, which was adopted on 9 December.

SBI Conclusions: The conclusions (FCCC/SBI/2011/L.35) note the outcomes of the workshop to identify challenges and gaps in the implementation of risk management approaches

Special Issue COP17/CMP7

The SBI was informed by the Host Government and the UNFCCC Executive Secretary of the progress made in the completion of the new premises for the Secretariat in Bonn and that the first building is to be completed by mid-2012 and that the second building and additional meeting facilities are expected to be completed by 2017.

**OTHER MATTERS REFERRED BY THE SUBSIDIARY BODIES
REVISION OF THE UNFCCC REPORTING GUIDELINES ON ANNUAL
INVENTORIES FOR ANNEX I PARTIES:**

This item was first taken up by the SBSTA on 28 November. Informal consultations were facilitated by Riita Pipatti (Finland) and Nagmeldin Elhassan (Sudan). On Sunday morning, SBSTA Chair Richard Muyungi presented a draft decision to the COP regarding the revision of the UNFCCC reporting guidelines on annual inventories for parties included in Annex I to the Convention, which was adopted.

COP Decision: In the decision (FCCC/CP/2011/L.6), the COP, *inter alia*: adopts the UNFCCC Annex I inventory reporting guidelines; decides the global warming potentials used by parties to calculate the carbon dioxide equivalence of anthropogenic emissions by sources and removals by sinks of greenhouse gases shall be listed in Annex III to the decision; and invites Annex I parties to use the inventory reporting guidelines voluntarily during a trial period from October 2012 to May 2013.

NATIONAL ADAPTATION PLANS:

This issue was first addressed during the opening SBI plenary on 29 November, and subsequently in an informal group, facilitated by SBI Chair Owen-Jones. During the closing SBI plenary on 3 December, Chair Owen-Jones said while progress was being made, more work was still needed on this issue, and parties adopted SBI conclusions (FCCC/SBI/2011/L.36), which recommended that the COP consider and finalize a draft decision on this issue.

During the discussions, the G-77/China said national adaptation plans should recognize that adaptation occurs at the local level, and be flexible and country-driven. LDCs said the national adaptation plan process was distinct and separate from the NAPA process. Much of the debate on this issue revolved around whether to broaden the national adaptation plans to include other vulnerable developing countries, with Colombia initially proposing development of a work programme to this end. Norway and others reiterated that national adaptation plans should only apply to the LDCs. Following informal consultations, Colombia presented compromise text on modalities for other developing countries that are not LDCs and on the provision of financial and technical support to those countries.

On reporting, monitoring and evaluation, delegates discussed using national communications as the primary tool for communicating progress and whether the Secretariat should establish a database, with some developed countries expressing concern over costs, and some developing countries specifying such a database should be on support provided, not on activities.

Another point of contention during the discussions related to the role of the GEF. Many countries stressed that GEF guidance should be clear, simple and operationally feasible to ensure the support that LDCs require will be provided. Colombia said the GEF would need to work through agencies with on-the-ground experience and through one or two core programmes to ensure funds can be accessed quickly. The US opposed singling out specific organizations. The G-77/China stressed the need to ensure the provision of long-term support for the process. During the closing plenary on Sunday morning, 11 December, the COP adopted a decision on this issue.

Special Issue COP17/CMP7

COP Decision: The first section of this decision (FCCC/ CP/2011/L.S/Add.1) addresses the framing of national adaptation plans. The COP agrees, *inter alia*, that the national adaptation plan process should not be prescriptive, nor result in the duplication of in-country efforts, but should rather facilitate country-owned, country-driven action.

The second section outlines the process to enable LDCs to formulate and implement national adaptation plans, and has subsections on: guidelines, modalities, and financial arrangements for the formulation and implementation of national adaptation plans.

On modalities, the COP requests the LEG to, *inter alia*, invite the Adaptation Committee and other relevant bodies under the Convention to contribute to its work in support of the national adaptation plan process. The decision also invites parties to strengthen their engagement with regional centers and networks, and requests developed country parties to provide LDCs with finance, technology and capacity building.

On financial arrangements, the decision, *inter alia*: requests the GEF, as an operating entity of the financial mechanism, through the LDC Fund, to consider how to enable activities for the preparation of national adaptation plans. The third section invites developing country parties that are not LDCs to employ the modalities for national adaptation plans. The decision requests the Adaptation Committee to consider in its workplan the relevant modalities for supporting interested developing countries that are not LDCs to plan, prioritize and implement their national adaptation planning measures, and invites operating entities of, *inter alia*, the financial mechanism of the Convention to provide financial and technical support. The final section addresses reporting, monitoring and evaluation and, *inter alia*:

invites parties to provide information, through their national communications on which measures they have undertaken and on support provided or received relevant to the national adaptation plan process; and

requests the Secretariat to utilize and enhance existing databases to include information on support and other activities under the national adaptation plan process.

The attached annex on initial guidelines for the formulation of national adaptation plans by the LDCs contains elements of national adaptation plans, including sections on: laying the groundwork and addressing gaps; preparatory elements; implementation strategies; and reporting, monitoring and review.

LOSS AND DAMAGE:

This item was briefly taken up in the SBI plenary on 29 November and forwarded for further consideration to an informal group chaired by SBI Chair Owen- Jones. Further to consultations held during the week, the SBI adopted draft conclusions on 3 December and forwarded a draft decision to the COP, which was adopted on 9 December.

SBI Conclusions: The conclusions (FCCC/SBI/2011/L.35) note the outcomes of the workshop to identify challenges and gaps in the implementation of risk management approaches

to the adverse effects of climate change and recommend a draft decision on the work programme on loss and damage for adoption by the COP.

COP Decision: The decision on approaches to address loss and damage associated with climate change impacts in developing countries that are particularly vulnerable to the adverse effects of climate to enhance adaptive capacity (FCCC/SBI/2011/L.35/Add.1) sets out a work programme on loss and damage. The decision requests SBI to: continue the implementation of the work programme on loss and damage; and take into account the questions mentioned in the annex to the decision on risk assessment, and approaches to, loss and damage.

Special Issue COP17/CMP7

The COP further invites parties and relevant organizations to, *inter alia*, take into account the three thematic areas on risk assessment and to engage a large and diverse representation of experts in undertaking work under the thematic areas. The decision recognizes the need to explore a range of possible approaches and potential mechanisms, including an international mechanism, to address loss and damage.

RESEARCH AND SYSTEMATIC OBSERVATION: This agenda item (FCCC/SBSTA/2011/MISC.S, FCCC/SBSTA/2011/ MISC.8/Add.1 and FCCC/SBSTA/2011/MISC.14) was taken up in the SBSTA plenary on 29 November. SBSTA conclusions and a draft COP decision were adopted on 3 December. The COP adopted the decision on 9 December.

SBSTA Conclusions: In its conclusions (FCCC/SBSTA/2011/ L.27), the SBSTA welcomes the IPCC Special Report on Managing the Risks of Extreme Weather Events and Disasters to Advance Climate Change Adaptation and invites parties and international and regional research programmes to provide information on technical and scientific aspects of, *inter alia*, emissions by sources and removals by sinks.

COP Decision: In the decision (FCCC/SBSTA/2011/L.27/ Add.1), the COP urges parties and invites regional and international research programmes to discuss needs, and convey findings from, climate change research.

REDD+ (Methodological guidance): This agenda item (FCCC/SBSTA/2011/MISC.7, Add.1, 2 and 3) was taken up in SBSTA plenary on 29 November and then addressed in a contact group co-chaired by Peter Graham (Canada) and Victoria Tauli- Corpuz (Philippines). The issues addressed included: guidance on systems for providing information on how safeguards are addressed and respected, modalities for forest reference emission levels and forest reference levels and MRV Discussions focused on, *inter alia*: how the information on safeguards to be provided by countries would be used and whether to identify the specific type of information to be provided in this context; and how to consider historical deforestation, projections and national circumstances in the context of reference levels.

On 3 December, the SBI forwarded a draft decision for adoption by the COP. The African Group, Australia and others welcomed progress on this issue. On 9 December, the COP adopted the decision.

COP Decision: In its decision (FCCC/SBSTA/2011/L.25/Add.1), the COP notes that guidance on systems for providing information on safeguards should be consistent with national sovereignty, national legislation and national circumstances, and recognizes the importance and necessity of adequate and predictable financial and technology support for developing the elements referred to in Decision 1/CP.16, paragraph 71.

Under the section on guidance on systems for providing information on how safeguards are addressed and respected, the COP, *inter alia*:

- notes that the implementation of the safeguards referred to in Appendix I to Decision 1/CP.16, and information on how these safeguards are being addressed and respected, should support national strategies or action plans and be included in, where appropriate, all phases of implementation;
- agrees that systems for providing information on how the safeguards are addressed and respected should, among other things: provide transparent and consistent information that is accessible by all relevant stakeholders and updated on a regular basis, be country-driven and implemented at the country level, and build upon existing systems, as appropriate; agrees that developing countries undertaking the activities referred, should provide a

Special Issue COP17/CMP7

summary of information on how the safeguards referred to are being addressed and respected throughout the implementation of the activities; and

- decides that the summary of information referred should be provided periodically and included in national communications, consistent with relevant COP decisions on non-Annex I parties' national communications, or communication channels agreed by the COP.

The COP requests SBSTA 36 to consider the timing of the first and the frequency of subsequent presentations of the summary of information to be considered by COP 18, and the need for further guidance to the COP.

Under modalities for forest reference emission levels and forest reference levels, the COP, *inter alia*:

- agrees that forest reference emission levels and/or forest reference levels are benchmarks for assessing each country's performance in implementing the referred activities;
- decides that these shall be established considering Decision 4/ CP.15, paragraph 7 and consistent with anthropogenic forest- related greenhouse gas emissions by sources and removals by sinks as in each country's greenhouse gas inventories;
- invites parties to submit information and rationale on the development of their forest reference emission levels and/or forest reference levels including details of national circumstances, and if adjusted to national circumstances,
- including details in accordance with the guidelines contained in the annex;
- acknowledges that subnational forest reference emission and/or forest reference levels may be elaborated as an interim measure, while transitioning to a national level, and that interim reference levels may cover less than the national territory of forest area;
- agrees that developing parties should update forest emission reference levels and/or forest reference levels periodically, as appropriate, taking into account new knowledge, trends and any modification of scope and methodologies;
- requests the Secretariat to make information on forest reference levels, including submissions, available on the UNFCCC REDD web platform; and
- agrees to a process enabling technical assessment of the proposed forest reference levels when submitted or updated by parties in accordance with guidance to be developed by SBSTA36.

The decision contains an annex that includes guidelines for submissions of information on reference levels.

NAIROBI WORK PROGRAMME:

This issue was first addressed in the opening SBSTA plenary on 28 November. The EU supported making the Nairobi Work Programme (NWP) more relevant for practitioners. Delegates were briefed on the recent IPCC Special Report on Managing the Risks of Extreme Events and Disasters to Advance Climate Change Adaptation. The issue was referred to an informal group, during which Bolivia supported future work on vulnerable stakeholder groups, including women, and highlighted indigenous knowledge and key sectors, such as water. The US urged taking full advantage of the knowledge and expertise of partners, and expanding into areas, such as agriculture, water and ecosystem-based approaches. AOSIS stressed coherence of action on adaptation under the Convention. Australia stressed links between the NWP and the Adaptation Committee that is being discussed under the AWG-LCA. During Saturday's SBSTA closing plenary, SBSTA adopted draft conclusions and a draft decision, which was then adopted by the COP on 9 December.

SBSTA Conclusions: The SBSTA (FCCC/SBSTA/2011/L.26) welcomes, *inter alia*:

Special Issue COP17/CMP7

- a compilation of submissions on proposals for upcoming activities under the NWP;
- a technical paper on water and climate change impacts and adaptation strategies;
- a compilation of information on ecosystem-based approaches to adaptation; and
- the report on the survey of national focal points to identify priority needs for disseminating products related to impacts and vulnerability.

COP Decision: This decision (FCCC/SBSTA/2011/L.26 Add.1) requests SBSTA 38 to reconsider the NWP work areas with a view to making recommendations to COP 19 on how to best support the objectives of the NWP. It invites parties and relevant organizations to submit to the Secretariat by 17 September 2012, their views on potential areas of future work under the NWP, and requests the Secretariat to compile those submissions by SBSTA 38.

The decision further requests the Secretariat to:

- organize workshops on water and climate change impacts and adaptation strategies and on ecosystem-based approaches; prepare a compilation of case studies on national adaptation planning processes by SBSTA 37; and
- continue developing user-friendly knowledge products and outputs, and engaging stakeholders, under the NWP.

The decision also, *inter alia*: encourages the NWP partner organizations to better align pledged actions with the needs of parties; and notes the value of the Focal Point Forum in facilitating information exchange and collaboration between partner organizations.

OTHER MATTERS

FORUM ON THE IMPACT OF RESPONSE MEASURES: This joint SBI/SBSTA item was first addressed on 28 November, and was taken up under both bodies throughout the week. A joint SBSTA/SBI forum was co-chaired by SBSTA Chair Muyungi and SBI Chair Owen-Jones.

On 1 December, a special event was held on the joint SBI/ SBSTA forum, with presentations made by several parties and organizations, and parties convened in a contact group to review the report on the special event (FCCC/SB/2011/INF.S). Parties continued to meet throughout the week with views diverging on, *inter alia*: the interpretation of mandates from the AWG-LCA and the subsidiary bodies (SBs), and on the role and inclusion of trade issues; language regarding positive and negative aspects of response measures; language regarding the duration of the work programme; and modalities and operationalization of the work programme.

COP Decision: On 11 December, the COP adopted a decision (FCCC/CP/2011/L.7) that contains, *inter alia*:

- the adoption of a work programme;
- the adoption of modalities for the operationalization of the work programme, which could include convening workshops and meetings, receiving input from experts and preparing reports and technical papers;
- the establishment of a forum on the impact of the implementation of response measures;
- a decision that the forum will be convened under a joint agenda item of the SBs; and
- a request for the SBs to review the work of the forum at SB 39.

KYOTOPROTOCOLCMP7

The seventh meeting of the Conference of the Parties serving as the Meeting of Parties to the Kyoto Protocol (CMP7) opened on Monday morning, 28 November, with Maite Nkoana-Mashabane elected CMP 7 President by acclamation. Parties adopted the agenda and agreed

Special Issue COP17/CMP7

to the organization of work (FCCC/KP/CMP/2011/1), and referred a number of issues to the subsidiary bodies (FCCC/SBSTA/2011/3 and FCCC/ SBI/2011/8).

In opening statements, Argentina, for the G-77/China, reaffirmed the need for a second commitment period under the Kyoto Protocol, calling for a higher level of ambition by Annex I parties.

Switzerland, for the EIG, called for, *inter alia*: further clarity on the AWG-LCA outcome; maintaining a rules-based system; and enhancing the environmental integrity of the regime in areas such as land use, land-use change and forestry (LULUCF) and the flexible mechanisms.

Australia, for the Umbrella Group, supported a new climate change framework that builds on the Kyoto Protocol, when appropriate, and takes operationalizing the Cancun Agreements as a foundation for future action.

The EU supported a multilateral, ambitious rules-based system with broad participation, notably from major economies. He said a second commitment period of the Kyoto Protocol could be considered as part of a transition to a wider legally-binding framework, provided there is an agreement for a robust roadmap for a new legally-binding framework with a clear timeline and engaging all parties.

The Democratic Republic of the Congo, for the African Group, said the two negotiating tracks should remain separate and expressed concern over countries not willing to conuuit to a second conuuitment period. Grenada, for AOSIS, said the Protocol is central to the future of the climate change regime. The Gambia, for LDCs, called for a second conuuitment period under the Kyoto Protocol and on Annex I parties to reduce their greenhouse gas emissions by at least 45% below 1990 levels by 2020 and at least 95% below 1990 levels by 2050. Saudi Arabia, for the Arab Group, rejected attempts to marginalize the Kyoto Protocol.

China, for the BASIC countries, said defining a second commitment period should be the main priority for Durban. He opposed "unilateral measures" on international aviation under the EU's Emissions Trading Scheme.

Papua New Guinea, for the Coalition of Rainforest Nations, supported an agreement on a second commitment period, the introduction of a REDD+ mechanism on a voluntary basis, and eliminating loopholes in the rules on LULUCF.

Venezuela, for ALBA, condemned the "selfishness" of predatory economies that are destroying the existing climate regime to replace it with a voluntary approach that will be lethal for the planet.

ELECTION OF OFFICERS

On Sunday, 11 December, the CMP elected officers to the Clean Development Mechanism (CDM), Adaptation Fund, Compliance Committee (facilitative branch and enforcement branch) and Joint Implementation Supervisory Committee. They also elected Madeleine Diouf (Senegal) and Yukka Uosukainen (Finland) as Chair and Vice-Chair of the AWG-KP.

PROPOSALS FOR AMENDMENTS TO THE KP

This item (FCCC/KP/CMP/2010/3 and FCCC/KP/ CMP/2009/2-13) was first addressed by the CMP plenary on 30 November. India said it will not agree to changes to Annex B unless a second commitment period is agreed. Belarus, the EU and Ukraine favored simplifying amendment procedures. During the 11 December closing plenary, the CMP decided consideration of this item will continue at CMP 8. This issue is also addressed under the AWG-KP Outcome Document (FCCC/ KP/CMP/20 11/L.3 Add.1) Annexes II and III, which include proposed amendments to the Kyoto Protocol.

Special Issue COP17/CMP7**KAZAKHSTAN'S PROPOSAL TO AMEND ANNEX B**

On 30 November, the issue was briefly considered in CMP plenary. An informal group co-chaired by Philip Gwage (Uganda) and Ositadinma Anaedu (Nigeria) was established to address the item. The CMP adopted a draft decision on 11 December.

CMP Decision: In the decision (FCCC/KP/CMP/2011/L.9), the CMP agrees to include this item on the provisional agenda for its next session in order to continue its consideration of this proposal.

CLEAN DEVELOPMENT MECHANISM

On 30 November, the issue was considered in the CMP plenary. CDM Executive Board Chair Martin Hession (UK) reported on efforts to improve the Board's work, including strengthening additionality guidance and standardized baselines, as well as guidelines on "suppressed demand," and urged a clear signal on the CDM's future. The item was referred to a contact group co-chaired by Carolina Fuentes Castellanos (Mexico) and Kunihiko Shimada (Japan).

During informal consultations, some developing countries sought to specifically link participation in the CDM after 2012 to accepting a target under the Kyoto Protocol, which proved to be a major point of discussion. Other contentious issues included: governance-related issues; an appeals process; monitoring methodologies; ways to improve the current approach to assessment of additionality; and public and private sector CDM projects. Following lengthy consultations, parties were unable to agree on: complementarity of the mechanism; transition to a second commitment period; review of CDM modalities and procedures; stakeholder consultations; and share of proceeds for certified emission reduction (CER) issuance.

The bracketed text was forwarded to the CMP plenary. On 11 December, parties agreed to delete bracketed text and adopted the decision as amended.

CMP Decision: The decision on further guidance relating to the CDM (FCCC/KP/CMP/2011/L.II), *inter alia:* takes note of the annual report for 2010-2011 of the CDM Executive Board; welcomes the launch of the CDM policy dialogue; designates operational entities to carry out sector-specific validation specified in an annex; and requests the Executive Board to develop appropriate voluntary measures, and to continue its work to improve the procedures on programmes of activities.

On governance, the decision, *inter alia:* encourages the Executive Board to make technical reports publicly available; and requests the Board to continue its work on improving the consistency, efficiency and transparency of its decision-making, and to revise the draft procedure.

On baseline and monitoring methodologies and additionality, the decision, *inter alia:* encourages the Executive Board to extend the simplified modalities for the demonstration of additionality to a wider scope of project activities; requests the Board to continue ensuring environmental integrity when developing and revising baseline and monitoring methodologies, and to conduct further work to develop simplified top-down baseline and monitoring methodologies, tools and standardized baselines. The decision also contains some provisions on registration of CDM project activities and issuance of CERs; and regional and subregional distribution and capacity building.

APPEALS AGAINST CDM EXECUTIVE BOARD DECISIONS:

On 29 November this agenda item was briefly considered in SBI plenary and forwarded for further consideration to a contact group co-chaired by Yaw Bediako Osafo (Ghana) and Kunihiko Shimada (Japan). The contact group addressed procedures, mechanisms and institutional arrangements for appeals against the decisions of the CDM Executive Board.

Special Issue COP17/CMP7

Parties made progress on the form but did not agree on the mandate to establish an appeals process. On 3 December, SBI adopted conclusions on the item.

SBI Conclusions: SBI conclusions (FCCC/SBI/2011/L.30) take note of: the progress on reaching an agreement on the form and some of the features of the possible appeals body, and the revised Co-Chairs' text annexed to the conclusions. SBI agreed to continue the consideration of this item at SBI 36, with a view to forwarding a draft text to CMP 8.

JOINT IMPLEMENTATION

On 30 November, the issue was considered in the CMP plenary. Muhammed Quamrul Chowdhury (Bangladesh), Chair of the Joint Implementation Supervisory Committee (JISC), noted substantial progress since Cancun. He said the JISC recommended: replacing the current two-track approach with a single, unified verification process; establishing a new governing body to oversee this verification process; and providing clarity on how joint implementation should continue after 2012. A contact group co-chaired by Balisi Gopolang (Botswana) and Helmut Hojesky (Austria) was established to address issues relating to joint implementation. The CMP adopted a draft decision on 11 December.

CMP Decision: The decision on guidance on the implementation of Article 6 of the Kyoto Protocol (FCCC/KP/ CMP/2011/L.7), *inter alia*: encourages the JISC to continue to streamline the process of accrediting independent entities, including efforts to align the joint implementation accreditation process with the CDM accreditation process, and to continue enhancing the implementation of the verification procedure under the Committee; agrees to consider at CMP 8 the issuance of emission reduction units (ERUs) for projects considered by the JISC; and requests the JISC to draft a revised set of key attributes and transitional measures dealing with the possible changes to the joint implementation guidelines with a view to develop revised joint implementation guidelines for adoption at CMP 9. The decision also contains some provisions on governance and resources for the work on joint implementation.

COMPLIANCE

On 30 November, this issue was briefly considered in the CMP plenary, which established an informal group co-chaired by Amjad Abdulla (Maldives) and Richard Tarasofsky (Canada) to address the report of the Compliance Committee and the appeal by Croatia against a final decision of the enforcement branch of the Compliance Committee in relation to the implementation of Decision 7/CP.12 (level of emissions for Croatia's base year). Parties agreed on two draft decisions on the two sub-items to be forwarded to the CMP for adoption. On 11 December the CMP adopted the two decisions.

CMP Decisions: The decision on the Compliance Committee (FCCC/KP/CMP/2011/L.2) notes the continued interest of the Compliance Committee in ensuring privileges and immunities for its members and alternate members, and takes note of the Committee's proposal to extend the eligibility for funding related to the costs of travel and participation in the Committee's meetings to all its members and alternate members.

The decision on the appeal by Croatia (FCCC/KP/CMP/2011/ L.3) takes note of: the withdrawal by Croatia of its appeal and the termination of the appeal's consideration by the Compliance Committee.

ADAPTATION FUND BOARD

The Report of the Adaptation Fund Board (AFB) and Review of the Adaptation Fund (FCCC/KP/CMP/2011/6 and FCCC/KP/ CMP/2011/MISC.1) were first addressed in the CMP

Special Issue COP17/CMP7

plenary on 30 November. A contact group was established, co-chaired by Ruleto Camacho (Antigua and Barbuda) and Stefan Schwager (Switzerland). Addressing the CMP, Adaptation Fund Board Chair Ana Fornells de Fmtos (Spain) provided an update on the work of the Adaptation Fund, indicating that institutional progress has been overshadowed by falling prices of CERs. Bahamas, for the G-77/China, stressed the comparatively small amount of money made available for adaptation. Several others said the accreditation process should be simplified to facilitate access. Throughout the week, parties addressed aspects of the Report of the Adaptation Fund Board and Review of the Adaptation Fund jointly.

On the Report of the Adaptation Fund Board, a group of countries said that the operationalization of the Adaptation Fund has proceeded with agreed plans and with the available level of funding. Parties noted the regional workshops held recently in Senegal and Panama were viewed as "very productive" and two remaining workshops were noted for 2012, one in Asia and the other in the Pacific. Several countries expressed concern over the fallen price of CERs.

On the Review of the Adaptation Fund, one country requested greater independence of the Adaptation Fund Board Secretariat. Parties agreed to forward the initial review of the Adaptation Fund to SBI 36, with a view to recommending a draft decision for adoption by CMP 8. On 9 December, the CMP adopted decision on this matter and Bahamas expressed his satisfaction with the decisions adopted under this agenda item.

CMP Decisions: The decision on the report of the Adaptation Fund Board (FCCC/KP/CMP/2011/L.S) looks forward to the organization of the two regional workshops to assist in the accreditation of national implementation entities.

The decision on the review of the Adaptation Fund (FCCC/ KP/CMP/2011/L.6): requests the Adaptation Fund Board to submit to the Secretariat, as soon as possible, after its first meeting in March 2012, its views on the report on the Review of the Interim Arrangements of the Adaptation Fund for inclusion in an information document; requests SBI 36 to consider the initial review of the Adaptation Fund; and decides to complete at CMP 8 the initial review of the Adaptation Fund.

INTERNATIONAL TRANSACTION LOG

This matter was first considered in the SBI plenary on 29 November. The SBI adopted draft conclusions on 3 December, which were confirmed by the CMP on 11 December.

SBI Conclusions: In the conclusions (FCCC/SBI/2011/L.23), the SBI takes note of the annual report of the administrator of the International Transaction Log under the Kyoto Protocol for 2011.

COMPtATIONANDACCOUNTINGREPORTFORANNEX BPARTIES

This agenda item was considered by the SBI. On 3 December, SBI adopted draft conclusions, which were confirmed by the CMP on 11 December.

SBI Conclusions: In the conclusions (FCCC/SBI/2011/L.26), SBI takes note of the annual compilation and accounting report for Annex B parties under the Kyoto Protocol for 2011.

CAPACITY BUILDING

This issue was first addressed in the SBI plenary on 29 November. During Saturday's closing plenary, the SBI forwarded a draft CMP decision, which was then adopted by the CMP on 9 December.

Special Issue COP17/CMP7

CMP Decision: This decision (FCCC/SBI/2011/L.38) refers to the importance of taking into account gender aspects and acknowledging the role and needs of youth and persons with disabilities in capacity-building activities. The CMP invites continued provision of financial and technical resources to support capacity-building activities for the implementation of the Kyoto Protocol, addressing the following challenges:

- geographical distribution of CDM project activities;
- lack of technical expertise to estimate changes in carbon stock in soils; and
- the need to train and retain experts to plan and implement project activities.

The CMP, *inter alia*, decides that further implementation of the capacity-building framework should be improved at the systematic, institutional and individual levels by:

- ensuring consultations with stakeholders;
- enhancing integration of climate change issues and capacity- building needs into national development strategies, plans and budgets;
- increasing country-driven coordination of capacity-building activities; and
- strengthening networking and information sharing among developing countries, through South-South and triangular cooperation.

The CMP further:

- encourages cooperative efforts between developed and developing country parties to implement capacity-building activities relating to participation in the CDM;
- encourages relevant intergovernmental and non-governmental organizations to continue enhancing and coordinating their capacity-building activities under the Nairobi Framework; and decides to conclude the second comprehensive review and to initiate the third comprehensive review of the implementation of the capacity-building framework, with a view to completing the review at CMP 12.

ARTICLES 2.3 AND 3.14

Article 3.14 was first taken up under the SBI on 29 November, and Article 2.3 was first taken up under the SBSTA on 28 November. This issue (FCCC/SB/2011/INF.6) concerns the adverse impacts of response measures. Parties established a joint contact-group for Article 2.3 and Article 3.14 under both subsidiary bodies, co-chaired by Eduardo Calvo Buendia (Peru) and Jose Romero (Switzerland). SBSTA adopted conclusions and agreed to further consideration of the issue at SBSTA 36. The

SBI adopted draft conclusions on the item and agreed to continue discussions of the item at SBI 36. The CMP took note of the conclusions on 9 December.

SBI/SBSTA Conclusions: The conclusions of the SBI and SBSTA (FCCC/SBI/2011/L.29, FCCC/SBSTA/2011/L.21) welcome the organization of the joint workshop to address matters relating to Article 2.3 and Article 3.14; acknowledge the lessons learned from the joint workshop; and agree to continue to discuss related matters.

OTHER MATTERS REFERRED TO THE CMP BY THE SBS

MATERIALITY STANDARD UNDER THE CLEAN DEVELOPMENT

MECHANISM: This issue (FCCC/ SBSTA/2011/MISC.13) was first taken up in the SBSTA plenary on 29 November and in informal consultations facilitated by Peer Stiansen (Norway). On 3 December, SBSTA adopted conclusions and forwarded a draft decision to the CMP.

SBSTA Conclusions: In its conclusions (FCCC/SBSTA/2011/L.18), SBSTA recommends that the elements contained in the annex of its decision be incorporated into a decision on further guidance relating to the CDM for consideration and adoption by the COP/MOP.

Special Issue COP17/CMP7

CMP Decision: In its decision (FCCC/KP/CMP/2011/L.10), the CMP, *inter alia*: decides that the concept of materiality should be applied in a consistent manner under the CDM; defines material information; decides on elements under the scope of materiality; and decides that the scope of the concept of materiality and the materiality thresholds shall be reviewed, based on data reported, by the Executive Board of the CDM, no later than one year after their implementation.

CARBON DIOXIDE CAPTURE AND STORAGE IN THE CDM:

This agenda item (FCCC/SBSTA/2011/4, FCCC/SBSTA/2011/MISC.10 and 11) was taken up in the SBSTA plenary on 29 November and then addressed in a contact group co-chaired by Pedro Martins Barata (Portugal) and Andrea Garcia Guerrero (Colombia). On 3 December, the SBSTA adopted conclusions and forwarded a draft decision for consideration by CMP. On 8 December, during an informal stocktaking plenary, SBSTA Chair Muyungi said that after consultations, compromise had been reached on carbon capture and storage (CCS) in the CDM, while project-specific reserve and transboundary issues were referred to SBSTA 36. On 9 December the CMP adopted a decision.

SBSTA Conclusions: In its conclusions (FCCC/SBSTA/2011/L.24), the SBSTA takes note of the views submitted on CCS and of the related documents prepared by the Secretariat.

CMP Decision: In its decision (FCCC/SBSTA/2011/L.4), the CMP, *inter alia*:

- adopts the modalities and procedures for CCS as CDM project activities, to be reviewed no later than five years after the adoption of this decision;
- agrees to consider at CMP 8 the eligibility of CCS involving the transport of carbon dioxide from one country to another or which involves geological storage sites that are located in more than one country;
- requests SBSTA 36 to consider provisions for the type of project activities referred, including a possible dispute resolution mechanism with a view to forwarding a draft decision for consideration by CMP 8; and
- invites submissions by 5 March 2012 on views by parties and observers and requests the Secretariat to compile the submissions into a miscellaneous document.

An annex contains modalities and procedures for CSS in geological formations under the CDM. Appendix A contains additional requirements for the CDM registry to address CCS and Appendix B includes additional requirements for CCS.

ADMINISTRATIVE, FINANCIAL AND INSTITUTIONAL MATTERS

On 29 November, this item was taken up in SBI plenary for the first time. Discussions were held throughout the week and a decision was adopted by the CMP on 11 December.

CMP Decision: The CMP Decision (FCCC/SBI/2011/L.27/ Add.2), *inter alia*, calls upon parties that have not made contributions to the core budget and the international transaction log to do so without delay and expresses appreciation for contributions received from parties to the Trust Fund for Participation and the Trust Fund for Supplementary Activities.

REPORTS OF THE SUBSIDIARY BODIES

Conclusions and decisions pertaining to COP agenda items are summarized in the relevant parts of this report. However, there were also several items on which conclusions were adopted by the subsidiary bodies, but not directly addressed by the COP. These items include: the SBSTA and SBI opening and closing plenaries, as well as their organization of work; and methodological issues. This section provides details on issues taken up in the report of the SBSTA and SBI that were not taken up by the COP.

Special Issue COP17/CMP7

SBI 35: Organization of Work: SBI Chair Robert Owen-Jones (Australia) opened the meeting on 28 November, and delegates adopted the SBI agenda and organization of work (FCCC/SBI/2011/8). Many speakers urged progress on national adaptation plans and loss and damage.

Amendment of the Protocol Relating to Compliance: This agenda item (FCCC/KP/CMP/2005/2) was first taken up in SBI plenary on Tuesday, 29 November. SBI Chair Owen-Jones conducted consultations with interested parties. On 3 December, parties agreed to resume discussions of the item at SBI 36. On Sunday, 11 December, the CMP took note of it.

Closing Plenary: On 3 December, the SBI adopted its report (FCCC/SBI/2011/L.24). In their closing remarks, delegates applauded the decision on loss and damage and urged conclusions on national adaptation plans to ensure the process can be launched as soon as possible. SBI Chair Owen-Jones thanked participants and closed SBI 35 at 12:22 am on 4 December.

SBSTA 35: Organization of Work: SBSTA Chair Richard Muyungi (Tanzania) opened the meeting on Monday afternoon, 28 November, and parties made opening remarks and approved the agenda and organization of work (FCCC/SBSTA/2011/3). Parties highlighted the need to conclude work on the Technology Executive Committee (TEC), the Nairobi Work Programme (NWP), and MRV for REDD+.

Methodological Issues under the Convention: Bunker Fuels: This issue (FCCC/SBSTA/2011/MISC.9), on emissions from fuel used for international aviation and maritime transport, was first taken up by SBSTA on 28 November. Parties heard reports from the International Civil Aviation Organization (ICAO) and the International Maritime Organization (IMO). ICAO highlighted recent developments in respect to civil aviation on climate change through state action plans and assistance to states; sustainable alternative fuels for aviation; market-based measures; and global aspirational goals. The IMO reported on improvements made to energy efficiency of maritime transport and the corresponding reduction of emissions from ships regarding air pollution and greenhouse gases. He noted the July 2011 "breakthrough" at the IMO when 30 parties listed in Annex I of the Convention, and 19 non-Annex I parties, adopted amendments to MARPOL Annex VI to reduce greenhouse gas emissions.

Several countries said work to address sectoral emissions under the IMO and ICAO should be guided by the principles of the UNFCCC, while several others welcomed progress achieved in ICAO and IMO. Panama said the IMO, not the UNFCCC, is the correct forum to discuss maritime emissions.

Informal consultations were facilitated by Riita Pipatti (Finland) and Nagmeldin Elhassan (Sudan).

SBSTA Conclusions: On 3 December, the SBSTA adopted conclusions (FCCC/SBSTA/2011/L.19), which note the information received from, and progress reported by, the secretariats of the ICAO and IMO on their ongoing work on addressing emissions from fuel used for international aviation and maritime transport, and invite the secretariats to continue to report at future SBSTAs.

Annual report on the technical review of greenhouse gas inventories from parties included in Annex I to the Convention: This issue (FCCC/SBSTA/2011/INF.13) was first taken up by the SBSTA on 28 November. SBSTA took note of the report.

Methodological Issues under the Kyoto Protocol: Implications of the establishment of new hydrochlorofluorocarbon-22 (HCFC-22) facilities seeking to obtain certified emission reductions for the destruction of hydrofluorocarbon-23 (HFC-23): This agenda item was taken up in SBSTA plenary on 29 November. Parties agreed to resume their discussions at SBSTA 36.

Implications of the inclusion of reforestation of lands with forest in exhaustion as afforestation and reforestation Clean Development Mechanism project activities: This issue

Special Issue COP17/CMP7

(FCCC/SBSTA/2011/MISC.12, FCCC/SBSTA/2011/INF.15) was taken up in the SBSTA plenary on 29 November and in informal consultations, facilitated by Eduardo Sanhueza (Chile).

SBSTA Conclusions: In its conclusions (FCCC/SBSTA/2011/L.20), the SBSTA agrees that the definition of forest in exhaustion, as contained in FCCC/KP/CMP/2009/16 Annex I, requires further clarification, and further agrees to continue consideration of the issue at SBSTA 36.

Annual report on the technical review of greenhouse gas inventories and other information reported by parties included in Annex I to the Convention that are also parties to the Kyoto Protocol: This issue (FCCC/SBSTA/2011/INF.16) was first taken up in SBSTA plenary on 29 November. On 3 December, SBSTA took note of the report.

SBSTA 35 CLOSING PLENARY: On 3 December, SBSTA 36 adopted its report (FCCC/SBSTA/2011/L.17) and SBSTA Chair Muyungi thanked participants and closed SBSTA 35 at 11:23 pm.

RESUMED 14TH SESSION OF THE AWG-LCA

AWG-LCA Chair Daniel Reifsnyder (US) opened the resumed fourteenth session of the *Ad hoc* Working Group on Long-term Cooperative Action under the Convention, recalling the goal of forwarding a comprehensive, balanced and robust outcome to the COP.

During opening statements, Argentina, for the G-77/China, said Durban must deliver an outcome that ensures the fulfillment of the Convention's ultimate objective. On the Adaptation Committee, she said it should have a majority of developing country members. She urged a decision on, *inter alia*, developed country public funds for long-term finance, and defining the governance structure of the Technology Mechanism.

The EU called for a process to deliver a new global, comprehensive and legally-binding framework, to be completed by 2015. He reaffirmed his commitment to jointly mobilize US\$100 billion annually by 2020.

The Republic of Korea, for the EIG, expressed a commitment to a strengthened, comprehensive and ambitious international climate change regime.

Papua New Guinea, for the Coalition for Rainforest Nations, called for the Green Climate Fund to include a dedicated window for REDD+ and a new market mechanism to be established and shared by both the AWG-LCA and the AWG-KP.

Grenada, for AOSIS, called for the AWG-LCA to deliver on a mandate to negotiate a parallel protocol, to be completed by December 2012, which provides for comparable mitigation commitments for developed countries that do not have mitigation commitments under the Kyoto Protocol. She called for an agreement to pursue options for all developed countries to immediately increase their level of mitigation ambition, and initiation of the 2015 Review.

The Gambia, for LDCs, called for operationalizing a more efficient and equitable international financial mechanism. Nicaragua, for ALBA, stressed that the Green Climate Fund must not become an "empty basket" of false promises and called on developed countries to contribute with 1.5% of their GDP.

Australia reported on its clean energy future package, which she said will drive "the biggest expansion in the clean energy sector in Australia's history."

Parties agreed to resume substantive work under the previously established AWG-LCA contact group. Chair Reifsnyder said a limited number of meetings would be convened to provide an overview of work being conducted in the informal groups on: mitigation and its sub-groups; adaptation; finance; technology transfer; review; legal options; and other matters. He indicated that an "amalgamation document" bringing together all elements of the work would provide the basis for negotiations.

The AWG-LCA considered Agenda Items 3, 4 5 and 6 on:

Special Issue COP17/CMP7

preparation of an outcome to be presented to COP 17; review of the long-term global goal; legal options; and other matters, including Annex I parties undergoing the process of transition to a market economy and Annex I parties whose special circumstances have been recognized by the COP. Early Sunday morning, 11 December, Chair Reifsnnyder presented to the COP Plenary a draft decision on "Outcome of the work of the *Ad Hoc* Working Group on Long-term Cooperative Action under the Convention" (FCCC/AWGLCA/2011/L.4), which was adopted by the COP early on Sunday morning, 11 December. The following summarizes the discussions in the informal groups and the relevant parts of this decision that emerged from each group.

SHARED VISION

This issue was addressed in an informal group, facilitated by Margaret Mukahanana-Sangarwe (Zimbabwe). Parties shared their views on whether the text should stress a peak emissions year and a global goal or if it should be more holistic. A group of countries tabled a new proposal for a draft decision on shared vision, calling on SBSTA, *inter alia*, to initiate a process to articulate the meaning, implications and operationalization of equitable access to sustainable development in the climate change regime, and to initiate a process to study the implications of the elaboration of a long-term global goal for emissions reductions by 2050 and a timeframe for global peaking.

Parties discussed four possible options for consideration by Ministers: a first option to agree on "the numbers" identifying the global goal for emission reductions and the timeframe for global peaking of greenhouse gas emissions and then discussing other issues; a second option to first consider the context for the adoption of "the numbers;" a third option to propose a process to make a decision on the issue and possible steps forward; or a fourth option to drop the issue owing to lack of agreement. Many parties supported presenting the four options to the Ministers and indicated their preferences.

While many developing country parties supported the third option to set up a process, some developed countries supported the two first options to discuss "the numbers." A group of developing countries cautioned against the third option, urging for the establishment of numbers to ensure peaking by 2015.

Facilitator Mukahanana-Sangarwe continued bilateral consultations and encouraged parties to consult informally. The issue was finally considered at the ministerial level and a decision was adopted by the COP plenary on 11 December as part of the AWG-LCA outcome. Outstanding text on shared vision was incorporated in the note by the Chair on work undertaken in the informal groups in the preparation of a comprehensive and balanced outcome to be presented to the Conference of the Parties for adoption at its seventeenth session (FCCC/AWGLCA/2011/CRP.39, hereinafter CRP.39) for further consideration, including different options on preambular text and different options on the global goal for substantially reducing global greenhouse gas emissions by 2050. Other options for further consideration included in CRP.39 include: timeframe for global peaking of greenhouse gas emissions, equity, historical responsibility, establishment of global goals for finance, establishment of global goals for technology, establishment of global goals for adaptation, establishment of global goals for capacity building, trade, response measures, intellectual property issues in relation to technology, low-carbon and climate-resilient society, human rights, rights of mother earth, right to survive, an international climate court of justice, and warfare.

COP Decision: In Section I of the decision (FCCC/AWGLCA/2011/L.4), the COP agrees: to continue to work towards identifying a global goal for substantially reducing global emissions by 2050 to be considered at COP 18; to continue to work towards identifying a

Special Issue COP17/CMP7

timeframe for the global peaking of greenhouse gas emissions based on the best available scientific knowledge and equitable access to sustainable development, and consider it at COP 18; and that consideration of a global goal cannot be undertaken in the abstract and will necessarily involve matters related to the context.

The COP also requests the AWG-LCA to consider the issue of equitable access to sustainable development, as contained in Decision 1/CP.16, through a workshop at its next session and to report on it to the COP.